

PETRU LOGA

**EȘTI CU ADEVĂRAT
NĂSCUT DIN
NOU?**

CHESTIONAR BIBLIC

ALBA IULIA 2025

PETRU LOGA

EȘTI CU ADEVĂRAT

**NĂSCUT DIN
NOU?**

CHESTIONAR BIBLIC

ALBA IULIA 2025

**Ai experimentat cu adevărat nașterea din nou?
Este viața ta transformată de Dumnezeu sau doar influențată de oameni?
Trăiești o viață de ucenicie sau doar practici o formă de religie?**

**Descoperă răspunsul!
Completează chestionarul biblic**

**„Adevărat, adevărat îți spun că, dacă un om nu se naște din nou, nu poate vedea Împărăția
lui Dumnezeu.” (Ioan 3:3)**

ISBN 978-973-0-42315-0

Introducere

Atunci când citim cu atenție Sfânta Scriptură, descoperim că planul lui Dumnezeu a cuprins nu doar crearea slujitorilor cerești, ci și a unei ființe unice – omul – menit să trăiască o relație deosebită cu El, ca fiu al Său și frate al Domnului Isus.

Această intenție divină este exprimată limpede în Geneza 1:26-27, unde Dumnezeu spune: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră.” Aceeași idee apare și în Romani 8:29 unde ni se arată că: „I-a hotărât mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său, pentru ca El să fie Cel întâi născut dintre mai mulți frați.” Astfel, încă dinainte ca lumea să fie creată, Dumnezeu a rânduit ca oamenii să fie părtași la natura Sa divină, chemați să devină asemenea Fiului Său.

Prin căderea lui Adam, omul a murit din punct de vedere spiritual, adică s-a despărțit de Dumnezeu. Această stare de separare a adus cu sine nevoia restaurării și împăcării cu Dumnezeu, posibilă doar prin lucrarea mântuitoare a lui Hristos. În planul Său, făcut încă dinainte de întemeierea lumii (Efeseni 1:4), Dumnezeu a prevăzut renașterea spirituală a omului păcătos.

Acest plan nu se limitează la o simplă iertare a păcatelor, ci urmărește refacerea deplină a ființei umane și aducerea noastră la înălțimea staturii Fiului Său, așa cum este scris în Efeseni 4:11-13: „Și El a dat pe unii... proroci... păstori și învățători, pentru desăvârșirea sfinților... până vom ajunge toți la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos.”

Nașterea din nou este, astfel, un prag esențial în viața fiecărui om, marcând începutul unei existențe noi, în care dobândim cetățenia Împărăției lui Dumnezeu și începem un drum de apropiere și asemănare cu Fiul Său.

Această transformare nu este doar o schimbare morală, ci o lucrare profundă a Duhului Sfânt, care regenerează ființa lăuntrică a credinciosului după chipul lui Hristos, restaurând astfel imaginea lui Dumnezeu în om.

Analogia dintre nașterea naturală și cea spirituală este profundă: așa cum viața biologică începe printr-o sămânță omenească ce poartă codul genetic al părinților, tot astfel viața spirituală începe prin „sămânța lui Dumnezeu”, care este Cuvântul Său (Luca 8:11). Această sămânță poartă în ea caracteristicile lui Dumnezeu și, atunci când este primită într-o inimă bună și curată, dă naștere unei ființe noi — născută din Dumnezeu (Luca 8:15).

Această viață nouă se manifestă vizibil prin ucenicia autentică — un proces continuu de transformare prin Cuvântul lui Dumnezeu. Ucenicia nu este o etapă ulterioară sau opțională, ci expresia firească a unei nașteri din nou reale. Cel născut din Dumnezeu intră într-o viață de formare spirituală, în care este învățat, muștră, încurajat și echipat pentru a se asemana tot mai mult cu Hristos.

Această lucrare de început este piatra de temelie a vieții noi în Hristos. De aceea, Satan o vizează cu o intensitate strategică. Ținta lui majoră este să substituie nașterea adevărată din Dumnezeu cu o versiune falsificată care conduce la o mântuire lipsită de angajamentul profund de a călca pe urmele lui Hristos.

El știe că, odată ce un om este născut din Dumnezeu și intră pe calea asemănării cu Hristos, este greu de readus în întunericul de odinioară. De aceea, urmărește să strice sămânța — Cuvântul care aduce viață — și să o înlocuiască cu o învățătură aparent credibilă, dar lipsită de chemarea clară la lepădare de sine și de urmarea ca ucenic al lui Hristos. Prin această înlocuire, urmărește ca din sămânța alterată să nu se nască frați Domnului Isus, ci doar adepți ai unei religii fără viață.

El nu se impune printr-o opoziție directă față de Hristos, ci prin accentuarea selectivă a unor adevăruri biblice — cum ar fi mântuirea prin credință — dar fără chemarea la o viață de ascultare față de învățăturile Sale. Prin această evanghelie diluată, Satan ascunde omului **nevoia reală de ucenicie — singura cale prin care caracterul uman poate fi modelat după caracterul Domnului Isus.**

Pavel avertizează în 2 Cor. 11:4: „Dacă vine cineva și vă propovăduiește un alt Isus... sau dacă primiți un alt duh, sau o altă evanghelie... cum îl îngăduiți de bine!”

Această evanghelie diluată este adesea transmisă chiar de oameni aparent sinceri, dar înșelați — teologi, predicatori sau lideri religioși care, formați într-un cadru lipsit de Duhul Sfânt, perpetuează un creștinism care răspunde poftelor omului. Ei transmit o „evanghelie” adaptată astfel încât omul să poată păstra viața veche, o naștere din nou superficială, în care sămânța lui Dumnezeu – Cuvântul – este ignorat, o credință conformă culturii religioase, dar nu conduce omul pe calea uceniciei în neprihănirea Împărăției lui Dumnezeu.

Astfel de experiențe pot părea sincere, pot emoționa și pot chiar schimba comportamente până la un anumit punct — însă nu regenerează inima.

Această formă de credință întreține doar o aparență de spiritualitate, oferind un standard diluat – o versiune comodă a Evangheliei – care îl împiedică pe om să înțeleagă cerințele reale ale Împărăției. Astfel, sămânța originală este înlocuită, iar viața care rezultă nu este din Dumnezeu, ci dintr-o altă sursă.

Sămânța adevărată – Cuvântul – nu doar că dă viață, ci și susține și transformă. Ea naște o ființă nouă, care nu mai trăiește sub stăpânirea păcatului, ci reflectă tot mai mult natura lui Dumnezeu. „Oricine este născut din Dumnezeu, nu păcătuiește, pentru că sămânța Lui rămâne în el.” (1 Ioan 3:9)

De aceea, neprimirea Cuvântului sau primirea unei versiuni falsificate este o tragedie spirituală. Ioan spune despre Domnul Isus, care era Cuvântul: „A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit.” (Ioan 1:11) Iar Pavel adaugă: „Pentru că voi nu primiți Cuvântul... vă judecați singuri nevrednici de viața veșnică...” (Fapte 13:46)

În centrul nașterii din nou stă Cuvântul curat al lui Dumnezeu. Orice deformare, diluare sau substituie a acestuia este o strategie subtilă, dar

devastatoare, menită să împiedice începutul vieții din Dumnezeu.

La o privire mai atentă, se poate observa cu ușurință că trăim într-o lume religioasă tot mai diversificată, în care multe confesiuni promovează învățături amestecate sau deviate subtil de la adevărul curat al Scripturii. În acest context, pericolul nu este absența religiei, ci prezența unei religii deformate, care oferă o aparență de spiritualitate, dar nu produce nașterea din nou.

Tot mai mulți ajung să creadă că sunt născuți din nou, când, în realitate, au fost doar adaptați la un sistem religios, influențați de o atmosferă emoțională sau convingși de argumente omenești. Această formă de religie nu regenerează inima, nu aduce o viață transformată, ci doar întreține o formă de evlavie lipsită de putere.

De fapt, mulți dintre noi, la momentul presupusei convertirii, am primit „ochelarii” confesiunii din care facem parte, ajungând să filtrăm totul prin practici și interpretări omenești. În loc ca nașterea spirituală să fie rezultatul vocii lui Dumnezeu, ea a fost modelată de voia oamenilor — de influențe religioase, de presiuni sociale sau de contexte emoționale. Astfel, mulți ajung să trăiască ani de zile cu o credință aparent sinceră, dar lipsită de autenticitate, fără o biruință reală asupra păcatului.

Se cuvine să ne întrebăm, cu sinceritate: cum este posibil ca, după ani de umblare pe calea credinței, să mai persistăm în lucrurile vechi care, potrivit Scripturii, ne despart categoric de Dumnezeu? Dacă trăim în ele mod constant, nu accidental, fără dorința de a le părăsi, atunci trebuie să ne întrebăm dacă nașterea noastră din nou a fost autentică sau doar o iluzie religioasă.

Scriptura este clară: „Cei ce fac astfel de lucruri nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu” (Galateni 5:21). A trăi ani de zile fără biruință asupra păcatului înseamnă a confunda o viață religioasă cu o transformare reală a inimii.

Această realitate, dureroasă, dar frecvent întâlnită, ne cheamă la o cercetare sinceră și profundă. Nu pentru a ne condamna, ci pentru a ne întoarce la sursa adevărului — Scriptura — și a ne verifica temelia credinței. Este vital să ne întrebăm: am fost cu adevărat născuți din Dumnezeu sau doar din voia oamenilor?

Adevărata naștere din nou produce o transformare profundă: o foame după neprihănirea lui Dumnezeu, o dorință sinceră de a-L urma pe Hristos cu toată inima și o viață trăită în ucenicie, în ascultare și lepădare de sine. Orice altceva este doar o formă fără fond — o religie care nu mântuiește, ci înșală.

Pentru a sprijini acest proces de introspecție spirituală, am pregătit un chestionar care nu este doar o simplă listă de întrebări, ci o invitație sinceră la cercetare personală. Este un instrument menit să ne ajute să distingem între autentic și contrafăcut, între lucrarea Duhului și influența omenească.

Acest material te invită la o reflecție profundă asupra autenticității nașterii tale din nou, a apartenenței reale la Trupul lui Hristos, a trăirii zilnice în neprihănire și pace, precum și asupra iubirii tale față de Hristos, și a uceniei sincere față de El.

Întrebările din acest chestionar sunt formulate pe baza Scripturii și vizează

aspecte esențiale ale acestei transformări profunde, vizibile și continue, așa cum este descrisă în Cuvântul lui Dumnezeu.

Chestionarul propus urmărește să exploreze, în contextul nașterii din nou din Dumnezeu, câteva teme esențiale ale vieții creștine autentice, evidențiind trăsături care nu pot fi generate prin efort omenesc:

- **Funcționarea Trupului lui Hristos** — o viață de slujire reciprocă și unitate între credincioși, în care fiecare mădular își împlinește rolul în armonie cu celelalte, așa cum este descris în Efeseni 4 și 1 Corinteni 12.

- **Pacea celor născuți din nou** — care nu este doar o stare interioară de liniște, ci rezultatul unei atitudini radical diferite față de împotrivire și conflict, conform învățăturilor Domnului Isus din Predica de pe Munte. Această pace izvorăște dintr-o inimă supusă, care alege să nu răspundă răului cu rău, ci să biruiască răul prin bine.

Este pacea celor care aleg să întoarcă și celălalt obraz, să meargă a doua milă, să binecuvânteze pe cei ce-i blestemă și să se roage pentru cei ce-i prigonesc (Matei 5:38–48). O astfel de trăire nu este firească, ci un semn al unei nașteri din Dumnezeu, a unei vieți transformate de Duhul Sfânt. Această pace nu depinde de absența conflictelor, ci de prezența ascultării de Hristos în mijlocul lor.

- **Neprihănirea practică** — o viață trăită în dreptatea care caracterizează Împărăția lui Dumnezeu, manifestată prin ascultare reală de poruncile lui Hristos. Această neprihănire nu se rezumă la teorie sau declarații, ci se exprimă prin fapte concrete care reflectă caracterul Său. Ea trebuie să fie o realitate vizibilă în viața de zi cu zi, o mărturie clară pentru cei din jur.

- **Ucenicia autentică** — o călătorie neîntreruptă de modelare prin Cuvântul lui Dumnezeu, în care credinciosul este format, muștră, încurajat și echipat pentru a trăi asemenea lui Hristos. Aceasta nu este o etapă opțională, ci o chemare zilnică la lepădare de sine și urmarea Domnului Isus: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze.” (Luca 9:23)

Scopul acestui chestionar nu este judecata, ci clarificarea: să înțelegi dacă viața ta reflectă cu adevărat lucrarea Duhului Sfânt și dacă ai experimentat nașterea din nou — nu ca o simplă afiliere religioasă, ci ca o schimbare radicală de inimă.

Scopul nostru este să îți oferim oportunitatea de a face o analiză scripturală, obiectivă și non-confesională, a autenticității nașterii din Dumnezeu.

Te încurajez să analizezi cu atenție fiecare întrebare și să alegi răspunsul „Da” sau „Nu”, în funcție de ceea ce reflectă realitatea vieții tale. Este recomandat să nu citești explicațiile înainte de a completa întregul chestionar, pentru a fi cât mai exact în verificarea autenticității nașterii tale din nou.

După ce finalizezi chestionarul, vei putea citi explicațiile biblice pentru fiecare întrebare. Acestea te vor ajuta să înțelegi mai profund răspunsurile tale și să discerni dacă nașterea ta spirituală vine cu adevărat de la Dumnezeu.

Întrebări chestionar

Apartenența la trupul lui Hristos

1. Frecventezi o adunare care include doar programe de închinare și câteva activități de socializare?

☐ Da / ☐ Nu

2. Te afli într-o adunare care tolerează persoanele lumești, frați care trăiesc în păcat și în nesupunere?

☐ Da / ☐ Nu

3. Ești doar un membru oarecare în adunarea în care te afli?

☐ Da / ☐ Nu

4. Consideri că un creștin născut din nou poate fi plecat la muncă și să lipsească din Trupul lui Hristos pentru perioade de luni sau chiar ani?

☐ Da / ☐ Nu

5. La nașterea ta din nou, ai avut un părinte spiritual, așa cum Timotei l-a avut pe Pavel?

☐ Da / ☐ Nu

6. Consideri că ai experimentat nașterea din nou, chiar dacă Dumnezeu nu și-a împlinit partea în relația cu tine — nu ți-a rânduit un părinte duhovnicesc care să-ți ofere îngrijire, iar tu ai fost nevoit să te hrănești doar din predici, asemenea unui copil orfan crescut într-o instituție?

☐ Da / ☐ Nu

7. Crezi că o persoană poate fi cu adevărat născută din nou dacă trăiește de una singură, fără să fie un mădular în Biserica lui Hristos? (Coloseni 2:19)

☐ Da / ☐ Nu

Pacea Împărăției lui Dumnezeu

8. Consideri că este potrivit ca un creștin să se împotrivească dacă cineva vrea să îi facă rău?

☐ Da / ☐ Nu

9. Consideri că este potrivit ca un creștin născut din nou să facă serviciu militar, să lucreze în structuri precum poliția, jandarmeria sau ca agent de pază (bodyguard) sau să depună jurământ că își va apăra țara cu prețul vieții. Ai face lucrul acesta dacă ți s-ar cere?

☐ Da / ☐ Nu

Neprihănirea Împărăției lui Dumnezeu

10. Ești flămând și însetat după neprihănirea care se trăiește în Împărăție și cauți, înainte de toate, neprihănirea Lui? (Matei 6:33)

☐ Da / ☐ Nu

11. Consideri că este justificat ca un creștin născut din nou să nu declare toate veniturile sale și să nu-și plătească taxele?

☐ Da / ☐ Nu

12. Crezi că un om poate fi născut din nou chiar dacă viața lui este caracterizată de slujirea la doi stăpâni — adică o viață împărțită între Dumnezeu și dorința de câștig?

☐ Da / ☐ Nu

13. Consideri că, atunci când te afli în spital, este potrivit să oferi daruri sau bani medicilor și asistentelor?

☐ Da / ☐ Nu

14. Este un mod de viață să conduci constant cu peste 10 km/h peste limita legală, să transporti mai multe persoane decât este permis în certificatul de înmatriculare al mașinii sau să nu porți centura de siguranță?

☐ Da / ☐ Nu

15. Poate un creștin născut din Dumnezeu, chemat să respingă valorile lumii, să se expună conștient la medii precum plajele publice sau piscinele, unde trupul este expus și păcatul este promovat, știind că acestea influențează inima și gândirea și alimentează poftele firii pământești?

☐ Da / ☐ Nu

16. Poate fi cineva născut din nou dacă trăiește în mod constant în mânie, fără ca această atitudine să fie schimbată după chipul lui Hristos?

☐ Da / ☐ Nu

17. Poate un om să fie cu adevărat născut din nou dacă nu se păzește și se hrănește din sursele lumii, cum ar fi conținutul și imaginile neadecvate, frecvent întâlnite pe internet și pe ecranele televizoarelor, care trezesc dorințe păcătoase, contrar îndemnului biblic din Proverbele 4:23: „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții”?

☐ Da / ☐ Nu

Lucruri premergătoare nașterii din nou

18. Dorința ta de a fi mântuit a fost motivată în principal de dorința de a avea parte de raiul ceresc și de a scăpa de pedeapsa veșnică?

☐ Da / ☐ Nu

19. Atunci când ai auzit Cuvântul Evangheliei, care ți l-a arătat pe Domnul Isus așa cum este El cu adevărat, ai fost atras de frumusețea caracterului Său?

☐ Da / ☐ Nu

20. Dacă te-a atras frumusețea caracterului Domnului Isus, a devenit El cea mai importantă ființă din viața ta, astfel încât să Îl iubești din tot cugetul tău, din toată inima ta, mai presus de orice altceva?

☐ Da / ☐ Nu

21. Poți spune că ai experimentat dragostea dintâi — aceea în care Domnul Isus și Cuvântul Lui este totul pentru tine, ca Logodnic al sufletului tău?

☐ Da / ☐ Nu

Viața de ucenicie

22. Când ai încheiat legământul cu Dumnezeu, te-ai lepădat cu adevărat de tine însuși și ai primit cu bucurie toată învățătura Lui?

☐ Da / ☐ Nu

23. Poți spune că în urma hotărârii tale, toate lucrurile s-au făcut noi, și că cele vechi s-au dus, așa cum spune în 2 Corinteni 5:17?

☐ Da / ☐ Nu

24. În urma deciziei tale de a-L urma pe Hristos, ai început viața de ucenicie având ca obiectiv central să devii asemenea Învățătorului tău?

☐ Da / ☐ Nu

25. Când ai încheiat acest legământ, te-ai oferit de bunăvoie și trăiești ca rob al lui Hristos, așa cum a trăit El față de Tatăl Său? (Filipeni 2:7)

☐ Da / ☐ Nu

26. Se împlinește versetul din 1 Ioan 2:6 în viața ta? (Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.)

☐ Da / ☐ Nu

27. Este fiecare alegere, acțiune și plan al tău supus scopului de a fi ca Hristos?

☐ Da / ☐ Nu

Răspunsuri chestionar

Apartenența la trupul lui Hristos

Întrebarea 1. Frecventezi o adunare care include doar programe de închinare și câteva activități de socializare?

✗ Răspuns: Da (greșit) — Explicație: A frecventa o adunare care oferă doar închinare formală și activități sociale, fără viață în Hristos, înseamnă:

- A te mulțumi cu o formă de evlavie, dar fără puterea ei (2 Timotei 3:5), adică o religie de suprafață, lipsită de transformare interioară.
- A evita responsabilitatea spirituală, părtășia reală și confruntarea cu păcatul — elemente esențiale ale unei vieți născute din nou.
- A transforma adunarea într-un spațiu de confort emoțional, nu într-un loc de zidire, maturizare și slujire duhovnicească. Această alegere contrazice învățătura clară a Scripturii despre Trupul lui Hristos.

În 1 Corinteni 12:25 Scriptura spune: „Pentru ca să nu fie dezbinare în trup, ci mădulele să îngrijească deopotrivă unele de altele”. Așadar, fiecare mădular este chemat să fie activ, strâns legat și să contribuie la zidirea celorlalți. A trăi izolat sau superficial înseamnă a nu avea o legătura vie cu mădulele Trupului, ceea ce este incompatibil cu lucrarea Duhului Sfânt.

O adunare fără părtășie autentică, în care mădulele nu se îngrijesc unele de altele, nu reflectă Trupul viu al lui Hristos, ci doar o imitație lipsită de putere — o comunitate religioasă fără viață, în care Hristos nu este recunoscut și urmat cu adevărat. Un astfel de trup este, în realitate, un trup mort, în care Hristos nu este prezent ca și Cap.

O adunare care se limitează la forme exterioare nu poate hrăni duhovnicește un suflet născut din nou, ci doar îl omoară spiritual. Nașterea din nou produce o foame reală după Cuvânt, după părtășie vie și după o viață trăită în lumină, în Trupul lui Hristos.

Un creștin născut din nou nu poate trăi despărțit de Trupul viu al lui Hristos. El este pus de Dumnezeu în Trup pentru a avea părtășia vie, responsabilitate reciprocă și creștere în sfințenie. Lipsa dorinței de a fi un mădular strâns legat de celelalte mădulare este un semn că Duhul Sfânt nu lucrează cu adevărat în acea inimă.

✓ **Răspuns: Nu — Explicație:** Un suflet născut din nou nu se mulțumește cu o adunare care oferă doar programe de închinare și activități sociale, ci tânjește după o comunitate vie, unde Hristos este prezent și activ, iar Trupul Său funcționează în unitate și dragoste.

Această dorință profundă este un semn al unei conștiințe sensibile și al unei vieți transformate de Duhul Sfânt, pentru că:

- În Efeseni 4:16, ni se spune că Trupul lui Hristos este „bine încheșat și strâns legat prin ceea ce dă fiecare încheietură”, iar creșterea vine „prin lucrarea fiecărei părți în măsura ei”.

- În 1 Corinteni 12:25-27, Scriptura spune „mădularele să aibă grijă unele față de altele” și că „voi sunteți trupul lui Hristos și fiecare, în parte, mădularele lui”.

Dacă te afli într-un trup viu, unde există părinți duhovnicești, prunci, copii și tineri în Hristos — așa cum descrie Ioan în 1 Ioan 2 — și unde mădularele se îngrijesc unele de altele, se mustră în dragoste, se zidesc și se maturizează împreună, aceasta este un semn că nașterea din nou poate fi autentică.

Un creștin născut din nou se află unde este:

- Părtășie frățească autentică, nu doar prezență fizică.
- Ucenicie, mustrare în dragoste, supunere și slujire reciprocă.
- Sfințire și maturizare spirituală, nu doar confort emoțional sau activități sociale.

Întrebarea 2. Te afli într-o adunare care tolerează persoanele lumești, frați care trăiesc în păcat și în nesupunere?

✓ **Răspuns: Nu — Explicație:** Un creștin născut din nou nu poate avea părtășie într-o adunare care tolerează păcatul, compromisul și nesupunerea față de Cuvântul lui Dumnezeu. Scriptura este clară:

- „Nu vă înșelați: Tovărășiile rele strică obiceiurile bune.” (1 Corinteni 15:33)
- „Dați afară pe răul acela din mijlocul vostru.” (1 Corinteni 5:13)

O adunare vie, formată din oameni născuți din nou, nu va tolera păcatul, ci îl va confrunta cu dragoste și fermitate, urmând principiile disciplinei spirituale (Matei 18:15-17).

Nașterea din nou produce o ură față de păcat și o dorință sinceră de sfințenie. Un astfel de creștin nu va putea avea părtășie reală într-un loc unde păcatul este ignorat sau acceptat, pentru că Duhul Sfânt din el îl va mustra și îl va chema la separare.

Dacă te afli într-un trup viu, unde păcatul nu este tolerat, ci este confruntat în duhul blândeții și al adevărului, așa cum spune Scriptura în 1 Corinteni 5, aceasta este un semn că nașterea din nou poate fi autentică.

Pavel spune clar: „Nu este datoria voastră să judecați pe cei dinăuntru? Dați afară din mijlocul vostru pe răul acela.” (1 Corinteni 5:12-13) „Puțin aluat dospește toată plămădeala. Măturați aluatul cel vechi.” (1 Corinteni 5:6-7)

Aceasta arată că o adunare sănătoasă spiritual nu va tolera păcatul în mijlocul ei, ci va căuta curăție, sfințenie și zidire reciprocă. Scriptura avertizează cu seriozitate: „Vegheați să nu fie între voi nimeni curvar sau lumesc, ca Esau, care pentru o mâncare și-a vândut dreptul de întâi născut.” (Evrei 12:16)

Acest verset subliniază cât de grav este compromisul spiritual și cât de ușor poate fi pierdut ceea ce este sfânt, atunci când păcatul este tolerat sau ignorat. O adunare vie va veghea ca niciun mădular să nu trăiască în firea pământească, ci să fie îndemnat spre pocăință, sfințenie și maturizare în Hristos.

Doar un astfel de mediu — curat, viu și supus Cuvântului — poate fi locul în care are loc o naștere din nou autentică. Dumnezeu așază mădulele născute din El într-un Trup viu, care trăiește în ascultare de poruncile Sale și unde fiecare parte contribuie la zidirea celorlalți, în sfințenie și adevăr.

✗ Răspuns: Da (greșit) — Explicație: A rămâne într-o adunare care tolerează păcatul și nesupunerea înseamnă:

- A accepta compromisul și a închide ochii la neascultarea față de Dumnezeu.

- A pune confortul personal sau legăturile sociale mai presus de curăția Trupului lui Hristos.

- A te însoți cu cei care practică păcatul, lucru care este condamnat de Dumnezeu. „Dar Dumnezeu zice celui rău: „Dacă vezi un hoț, te unești cu el, și te însoțești cu preacurarii.” (Psalmul 50:16-18)

Dumnezeu nu așază mădulele născute din Duhul Său într-un loc unde păcatul este tolerat și unde lipsește frica de Dumnezeu. Prin urmare, o astfel de alegere arată că nu s-a produs o naștere din nou autentică. Dumnezeu își așază mădulele în Trupul lui Hristos, acolo unde domnește sfințenia și ascultarea, unde Hristos este recunoscut și onorat ca fiind Capul.

Acolo unde nu există ascultare de poruncile Lui, nu este viață, ci moarte spirituală — un trup mort, în care Hristos nu este prezent. Așa cum trupul nu poate trăi fără cap, tot așa o adunare care nu se supune lui Hristos nu poate fi un loc în care Duhul Sfânt lucrează. Scriptura spune: „Cine are poruncile Mele și le păzește, acela Mă iubește.” (Ioan 14:21) — iar acolo unde nu este iubire adevărată față de Hristos, nu este nici prezența Lui.

Întrebarea 3. Ești doar un membru oarecare în adunarea în care te afli?

✗ Răspuns: Da (greșit) — Explicație: A te considera „doar un membru oarecare” în adunare înseamnă:

- A nu înțelege chemarea pe care o are fiecare credincios în Trupul lui Hristos.

- A trăi în pasivitate, fără implicare, ceea ce contrazice lucrarea Duhului Sfânt în viața unui om născut din nou.

- A ignora faptul că fiecare mădular este important și necesar pentru creșterea celorlalte mădulare din Trup (1 Corinteni 12:22).

O astfel de mentalitate este specifică unui trup mort, în care Hristos nu este prezent ca și Cap, iar Duhul Sfânt nu lucrează. Unde nu este ascultare, implicare și zidire reciprocă, nu este viață, ci moarte spirituală.

✓ **Răspuns: Nu — Explicație:** Dumnezeu așază în mod natural pe cel născut din Duhul Său în părtășia unei familii duhovnicești — Trupul viu al lui Hristos, care este Biserica. În acest Trup, nimeni nu este „neînsemnat”, ci fiecare mădular este de neapărată trebuință. „Ochiul nu poate zice mâinii: N-am trebuință de tine.” (1 Corinteni 12:21)

Aceasta este partea lui Dumnezeu pentru fiecare credincios: o comunitate vie, în care Hristos este Capul, iar Duhul Sfânt lucrează în mod activ în fiecare mădular. Fiecare mădular are un rol unic, stabilit de El, și este chemat să slujească potrivit darului primit: „Fiecare din voi să slujească altora după darul pe care l-a primit.” (1 Petru 4:10)

Un om născut din nou nu poate rămâne pasiv sau anonim într-o adunare, ci este chemat să fie activ, să contribuie la zidirea Trupului și să aducă rod pentru Împărăția lui Dumnezeu. Biserica este locul rânduit de Dumnezeu pentru desăvârșirea sfinților, pentru a ajunge la statura plinătății lui Hristos, iar fiecare credincios are un rol esențial în creșterea celorlalți, potrivit lucrării fiecărei părți. (Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat, prin cei care dă fiecare încheitură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei. Efeseni 4:16)

Mădularele se îngrijesc unele de altele, iar când unul suferă, toate suferă împreună cu el, după cum este scris: „Pentru ca să nu fie dezbinare în trup, ci mădularele să îngrijească deopotrivă unele de altele. Și dacă suferă un mădular, toate mădularele suferă împreună cu el.” (1 Corinteni 12:25-26)

Într-un astfel de mediu sunt întrunite condițiile pentru o naștere din nou reală, deoarece acolo lucrează Duhul Sfânt, aducând creștere și zidire reciprocă.

Întrebarea 4. Consideri că un creștin născut din nou poate fi plecat la muncă și să lipsească din Trupul lui Hristos pentru perioade de luni sau chiar ani?

✓ **Răspuns: Nu — Explicație:** Cel născut din nou este pus de Dumnezeu în Trupul lui Hristos, conform 1 Corinteni 12:18, care este un organism viu, nu o organizație religioasă. Așa cum niciun organ al trupului omenesc nu poate funcționa separat de trup, tot așa nici un mădular născut din nou nu poate trăi departe de părtășia frățască luni sau ani, fără să fie mort duhovnicește.

Imaginează-ți că pancreasul sau stomacul ar pleca din trup pentru o perioadă lungă. Ar mai putea trăi? Ar mai putea sluji trupului? Evident, nu. Ele sunt strâns

legate de restul trupului prin nervi, vase de sânge și funcții vitale. La fel este și cu mădulele Trupului lui Hristos: „Dacă un mădular suferă, toate mădulele suferă împreună cu el.” (1 Corinteni 12:26)

Scopul nașterii din nou nu este doar salvarea sufletului, ci și creșterea spre maturitate spirituală, până la ajungerea la statura de om mare, la înălțimea staturii lui Hristos (Efeseni 4:13).

Această maturizare spirituală nu se poate realiza decât conform planului lui Dumnezeu, care a rânduit Trupul lui Hristos — Biserica — ca locul în care fiecare mădular să contribuie la creșterea celorlalți. Așa cum spune Scriptura în Efeseni 4:16: „Din El tot trupul, bine încheșat și strâns legat prin ceea ce dă fiecare încheietură, își primește creșterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părți în măsura ei.”

Această creștere nu poate fi afară, ci are loc în cadrul Trupului — acolo unde fiecare mădular, strâns legat de celelalte, contribuie, slujește și este zidit prin lucrarea celorlalți. A trăi în afara acestei realități înseamnă a trăi în afara vocii lui Dumnezeu și a planului Său pentru Biserică.

Dacă într-o adunare se acceptă ca „mădulele” să fie plecate ani de zile și totuși considerate parte din Trup, acolo nu este Trupul lui Hristos, ci o structură omenească. Și nu este nici naștere din nou, pentru că Duhul Sfânt nu formează credincioși izolați, ci îi unește într-o viață de părtășie, slujire și dependență reciprocă.

✗ Răspuns: Da (greșit) — Explicație: A considera că un născut din nou poate fi plecat luni sau ani și totuși considerat parte din Trupul Lui înseamnă:

- A ignora natura vie și interdependentă a Trupului lui Hristos.
- A transforma adunarea într-un loc de strângere, nu într-o părtășie vie.
- A tolera o viață fără părtășie, fără mustrare, fără slujire – ceea ce contrazice complet viața născută din nou.

O astfel de învățătură arată că nu s-a produs o naștere din nou autentică, nici în cei plecați, nici în cei rămași care acceptă această stare. Dumnezeu nu naște mădule izolate, ci le leagă strâns unele de altele, în dragoste și slujire.

Întrebarea 5. La nașterea ta din nou, ai avut un părinte spiritual, așa cum Timotei l-a avut pe Pavel?

✗ Răspuns: Nu (greșit) — Explicație: A spune că ai fost născut din nou, dar nu ai avut părinte duhovnicesc, înseamnă:

- A ignora modelul biblic al uceniciei și al creșterii spirituale.
- A presupune că un prunc spiritual se poate hrăni și dezvolta singur, ceea ce este contrar Scripturii.
- A confunda predicatorii sau liderii religioși cu adevărații părinți duhovnicești.
- O naștere spirituală lipsită de familie, îngrijire și călăuzire ridică semne de întrebare serioase cu privire la autenticitatea ei.
- A ignora responsabilitatea Trupului de a crește și proteja pe cei nou născuți.

O astfel de situație arată că nu s-a produs o naștere din nou autentică, nici în cei care ar trebui să fie părinți, nici în cei care sunt considerați „prunci”.

Dumnezeu nu naște copii pentru a-i lăsa orfani. Duhul Sfânt lucrează într-un Trup viu, unde fiecare prunc este încredințat unor părinți duhovnicești care veghează asupra lui cu dragoste și responsabilitate.

Duhul Sfânt nu lasă pe nimeni orfan, ci lucrează prin frați maturi care se îngrijesc de cei tineri în credință, oferindu-le hrană, mustrare, încurajare și direcție.

Unde nu există această lucrare, nu este Trupul lui Hristos, ci o structură moartă, lipsită de viață și de prezența Capului, care este Hristos.

✓ **Răspuns: Da — Explicație:** Un creștin născut din nou, asemenea unui prunc, are nevoie de un părinte duhovnicesc care să-l îngrijească, să-l învețe, să-l mustre cu dragoste și să-l ajute să crească în Hristos.

Așa cum Timotei l-a avut pe Pavel — nu doar ca învățător, ci ca părinte spiritual — tot astfel Dumnezeu rânduieste oameni maturi în credință care să nască și să formeze ucenici. Pavel îl numește pe Timotei „copilul meu preaiubit și credincios în Domnul” (1 Corinteni 4:17) și îi adresează cuvinte pline de grijă părintească: „Porunca pe care ți-o dau, fiule Timotei...” (1 Timotei 1:18).

Nașterea din nou nu este doar o experiență personală, ci o intrare într-o familie spirituală. A avea un părinte duhovnicesc este o dovadă că ai fost primit în Trupul lui Hristos și că Dumnezeu a rânduit pentru tine o creștere sănătoasă, nu o viață de izolare sau autodidactism spiritual.

Când există părinți duhovnicești, părtășie vie, mustrare în dragoste și creștere în ascultare de Cuvânt, sunt întrunite condițiile unei nașteri din nou autentice. Aceasta este lucrarea Duhului Sfânt într-un trup viu, unde fiecare mădular își are locul, slujește și este slujit, iar Hristos este Capul care dă viață, direcție și unitate.

Întrebarea 6. Consideri că ai experimentat nașterea din nou, chiar dacă Dumnezeu nu și-a împlinit partea în relația cu tine — nu ți-a rânduit un părinte duhovnicesc care să-ți ofere îngrijire, iar tu ai fost nevoit să te hrănești doar din predici, asemenea unui copil orfan crescut într-o instituție?

✗ **Răspuns: Da (greșit) — Explicație:** A spune că ai fost născut din nou, dar că Dumnezeu nu și-a împlinit partea — nu ți-a dat un părinte duhovnicesc și te-a lăsat să te hrănești doar din predici — înseamnă a-L acuza pe Dumnezeu că a început o lucrare, dar nu a dus-o la capăt. Este:

- O acuzație gravă la adresa credincioșiei lui Dumnezeu.
- O dovadă că nu s-a înțeles ce înseamnă cu adevărat nașterea din nou.
- O confirmare că nu a existat transformarea făcută de Duhul Sfânt. Un copil născut din Dumnezeu nu este orfan. Dacă ai trăit ca un orfan spiritual — fără părtășie, fără călăuzire, fără un părinte duhovnicesc, așa cum a fost Pavel pentru Timotei și Tit — atunci trebuie să te oprești și să te întrebi: „Am fost cu adevărat născut din nou?” Dumnezeu nu greșește. Problema nu este la El, ci la tine.

Excepția o vedem în cazul convertirii lui Pavel, care a avut o întâlnire directă și supranaturală cu Hristos pe drumul Damascului. Însă chiar și el, după aceea experiență, a fost integrat în Trupul lui Hristos, a primit confirmare din partea altor credincioși și a devenit el însuși un părinte duhovnicesc pentru alții.

Așadar, nașterea din nou autentică nu este niciodată un proces izolat, ci întotdeauna implică părtășie, ucenicie și apartenență la Trupul lui Hristos.

✓ **Răspuns: Nu — Explicație:** Un om care a fost cu adevărat născut din nou nu poate spune că Dumnezeu L-a uitat sau că nu și-a împlinit partea în relația cu el. Tatăl ceresc este credincios și nu naște copii pentru a-i abandona.

Dacă cineva afirmă că a fost născut din nou, dar nu a avut parte de îngrijire, călăuzire, părtășie și un părinte duhovnicesc, ci doar s-a hrănit cu predici ca un orfan instituționalizat, atunci trebuie să se întrebe sincer: A fost cu adevărat o naștere din nou? Sau doar o emoție religioasă?

Nașterea din nou este urmată de o viață nouă, în care Dumnezeu Se îngrijește personal de copilul Său, prin părinți duhovnicești, prin părtășie vie și prin lucrarea Duhului Sfânt. Dacă nu este așa, nu Dumnezeu a greșit, ci nașterea nu a avut loc. Dumnezeu nu uită pe niciunul dintre cei născuți din El. Scriptura spune clar că Dumnezeu este Tatăl nostru: „Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii.” (2 Cor. 6:18)

Întrebarea 7. Crezi că o persoană poate fi cu adevărat născută din nou dacă trăiește de una singură, fără să fie un mădular în Biserica lui Hristos? (Col. 2:19)

✓ **Răspuns: Nu — Explicație:** Un om născut din nou nu poate trăi izolat, ci este, în mod automat, pus de Domnul mădular în Trupul Lui, adică în Biserica vie, formată din oameni născuți din nou. Așa cum este scris: „Și Domnul adăuga în fiecare zi la numărul lor pe cei ce erau mântuiți.” (Faptele Apostolilor 2:47)

Scriptura afirmă clar că Dumnezeu este Cel care așază fiecare mădular în Trup: „Acum dar, Dumnezeu a pus mădulele în trup.” (1 Corinteni 12:18)

Aceasta înseamnă că nașterea din nou nu este doar o experiență individuală, ci o integrare divină într-un Trup viu, unde fiecare credincios este mai întâi slujit ca un prunc — hrănit, îngrijit și format — pentru ca, în timp, să ajungă el însuși să slujească, având un loc, o funcție și o responsabilitate în zidirea celorlalți.

Așa cum un mădular nu poate trăi separat de trup, tot așa un creștin născut din nou nu poate trăi departe de părtășia frățască, de mustrare, de învățătură și de slujire reciprocă: „Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh, ca să alcătuim un singur trup...” (1 Corinteni 12:13) „Căci, după cum trupul este unul și are multe mădule... tot așa este și Hristos.” (1 Corinteni 12:12)

Nașterea din nou te face parte dintr-un Trup viu. Dacă cineva trăiește singur, fără părtășie, fără legături strânse cu alte mădule din Trupul lui Hristos, fără să fie sub autoritate spirituală și fără să slujească altora, acel om nu este născut din nou, ci doar are o formă de evlavie. Dumnezeu nu naște copii pentru a-i lăsa izolați, ci îi

pune în Trupul lui Hristos. (Dumnezeu a pus mădulele în trup... 1 Cor. 12:18)

✗ Răspuns: Da (greșit) — Explicație: A spune că poți fi născut din nou și totuși să trăiești singur, fără să fii mădular într-o adunare vie, înseamnă:

- A ignora natura organică și interdependentă a Trupului lui Hristos.
- A trăi o credință individualistă, ruptă de modelul biblic al părtășiei și al slujirii reciproce.
- A nega lucrarea Duhului Sfânt, care unește pe toți cei născuți din nou într-un singur Trup.

O astfel de viață arată că nu s-a produs o naștere din nou autentică, deoarece un om născut din Dumnezeu va căuta părtășia, va simți nevoia de corectare, de învățătură și de slujire. Izolarea este un semn de moarte spirituală, nu de viață nouă. („Și nu se ține strâns de Capul, din care tot trupul, hrănit și bine încheșat, cu ajutorul încheieturilor și legăturilor, își primește creșterea.” Coloseni 2:19)

Pacea Împărăției lui Dumnezeu

Întrebarea 8. Consideri că este potrivit ca un creștin să se împotrivească dacă cineva vrea să îi facă rău?

✓ Răspuns: Nu — Explicație: Dacă alegi să nu te împotrivești celui care îți face rău, ci să răspunzi cu blândețe, dragoste și încredere în Dumnezeu, aceasta arată că ai înțeles valorile Împărăției lui Dumnezeu și trăiești ca un ucenic al lui Hristos. Domnul Isus a spus în Matei 5:39: „Dar Eu vă spun: să nu vă împotriviți celui ce vă face rău. Ci oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt.” Aceasta înseamnă că:

- Nu răspunzi răului cu rău, ci lași totul în mâna lui Dumnezeu (Romani 12:19).
- Alegi calea smereniei și a iertării, nu a împotrivirii și răzbunării.
- Trăiești în încredere că Dumnezeu este apărătorul tău și că El vede și răsplătește.
- Ca ucenic al Lui, ai ales să trăiești cum a trăit Domnul Isus.

Această viață transformată se manifestă printr-o ucenicie reală, în care Împărăția lui Dumnezeu devine prioritatea supremă, iar neîmpotrivirea Domnului Isus față de cei care L-au răstignit – modelul tău de viață. Așa cum ne învață Scriptura: „Și la aceasta ați fost chemați; fiindcă și Hristos a suferit pentru voi și v-a lăsat o pildă, ca să călcați pe urmele Lui.” (1 Petru 2:21)

Această atitudine nu este slăbiciune, ci puterea Duhului Sfânt care lucrează în cel născut din nou.

✗ Răspuns: Da (greșit) — Explicație: Dacă spui că ești de acord să te împotrivești celui care îți face rău, contrazici învățătura Domnului Isus din Matei 5:39 care spune foarte clar să nu te împotrivești celor ce îți fac rău.

Împotrivirea, dorința de a-ți face singur dreptate:

- Trădează o inimă care nu este transformată de harul lui Hristos.
- Contravine poruncilor Domnului, care ne cheamă să iubim pe vrăjmașii noștri și să binecuvântăm pe cei ce ne prigonesc.
- Se opune exemplului personal al Domnului Isus, care „când era chinuit, nu amenința, ci Se supunea dreptului Judecător.” (1 Petru 2:23).

Dacă nu primești Cuvântul lui Dumnezeu cu o inimă deschisă, nu poate exista o naștere din nou autentică. Împotrivirea față de Cuvânt înseamnă respingerea seminței din care se naște omul nou. Dacă este respins, sămânța este „strică”, deci procesul nașterii din nou este compromis. O astfel de atitudine arată că inima nu este un pământ bun, potrivit pentru rodire. (Luca 8.15)

Întrebarea 9. Consideri că este potrivit ca un creștin născut din nou să facă serviciu militar, să lucreze în structuri precum poliția, jandarmeria sau ca agent de pază (bodyguard) sau să depună jurământ că își va apăra țara cu prețul vieții. Ai face lucrul acesta dacă ți s-ar cere?

 Răspuns: Nu — Explicație: Un creștin născut din nou, care trăiește în ascultare de Hristos, nu poate accepta implicarea în structuri care presupun violență, constrângere sau loialitate față de autorități lumești. Domnul Isus a spus: „Iubiți pe vrăjmașii voștri...” (Matei 5:44). De asemenea, El a poruncit: „Să nu jurați nicidecum...” (Matei 5:34). Așadar:

- Participarea la armată, poliție sau alte structuri de forță contrazice chemarea la pace, blândețe și neîmpotrivire.
- Depunerea unui jurământ de apărare a țării cu prețul vieții implică o loialitate care intră în conflict cu ascultarea de Hristos.
- Un creștin este chemat să fie martor al păcii, nu al războiului sau al autorității lumești.

Refuzul de a se implica în astfel de structuri și de a depune jurământ este un semn al unei conștiințe sensibile și al unei vieți transformate de Duhul Sfânt.

 Răspuns: Da (greșit) — Explicație: A considera potrivit ca un creștin să activeze în structuri militare sau de forță și să depună jurământ de apărare a țării cu prețul vieții contrazice spiritul Evangheliei. Aceste instituții:

- Funcționează pe baza forței și a constrângerii, ceea ce intră în contradicție cu porunca iubirii față de vrăjmași.
- Cer supunere în lucruri care contravin valorilor Împărăției lui Dumnezeu.
- Cer să calci Cuvântul, care interzice în mod explicit jurămintele (Să nu vă jurați nici pe cer, nici pe pământ, nici cu vreun altfel de jurământ. Iacov 5:12)

Mai mult decât atât, dacă depui un astfel de jurământ, dar în inima ta știi că nu vei folosi niciodată forța — chiar și atunci când ți se va cere — atunci nu doar că te afli într-o poziție de compromis moral, ci devii și un mincinos. Jurământul

tău devine o formă de ipocrizie, pentru că promiți ceva ce nu intenționezi să faci.

Aceasta nu este o dovadă de curaj sau de credință, ci o dovadă că nu s-a produs nașterea din nou. A accepta să depui jurământ arată că nu ai primit învățătura Domnului Isus, care spune: „Eu însă vă spun: să nu jurați nicidecum...” (Matei 5:34). Aceasta înseamnă că pământul care ar trebui să primească Cuvântul lui Hristos este bătătorit. Viața nouă se caracterizează printr-un pământ bun, care primește Cuvântul și aduce rod.

Neprihănirea Împărăției lui Dumnezeu

Întrebarea 10. Ești flămând și însetat după neprihănirea care se trăiește în Împărăție și cauți, înainte de toate, neprihănirea Lui? (Matei 6:33)

Răspuns: Da — Explicație: Dacă ești cu adevărat flămând și însetat după neprihănirea Lui, care se trăiește în Împărăția lui Dumnezeu, aceasta este un semn al unei nașteri din nou autentice.

Domnul Isus a spus: „Ferice de cei flămânzi și însetați după neprihănire, căci ei vor fi săturați” (Matei 5:6). Această foame și sete nu sunt doar emoții trecătoare, ci o dorință profundă și constantă de a trăi o viață de neprihănire, în conformitate cu voia Sa. Neprihănirea care se trăiește în Împărăție este practică, vizibilă și se manifestă în mod concret prin:

- Adevăr în locul minciunii – Spui adevărul chiar și când te costă, fără a deforma realitatea.
- Sinceritate în locul vicleniei – Nu manipulezi, nu ascunzi intenții, ci ești curat în vorbire și în inimă.
- Integritate în locul compromisului – Refuzi mita, fraudă, munca la negru, copiatul la școală sau orice câștig necinstit.
- Curăție morală în locul păcatului ascuns – Eviți valorile stricate ale lumii, imagini murdare, gândurile necurate, trăind o viață în sfințenie.
- Dreptate în relațiile cu ceilalți – Nu înșeli, nu exploatezi, nu vorbești de rău, ci cauți binele aproapelui.
- Transparență în locul ipocriziei – Nu porți o mască religioasă, ci trăiești autentic, înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.
- Dragoste de ceea ce este curat și sfânt – Nu doar fugi de rău, ci iubești ceea ce este drept, curat și plăcut lui Dumnezeu.

Această sete după neprihănire este semnul unei inimi regenerate, care nu mai poate fi mulțumită cu o viață duplicitară sau superficială. Este lucrarea Duhului Sfânt în cel născut din nou.

Răspuns: Nu — Explicație: Dacă nu ești flămând și însetat după neprihănirea cerută de Împărăția lui Dumnezeu, atunci nu se poate vorbi despre o naștere din nou autentică. Așa cum spune Scriptura în 1 Ioan 3:10: „Oricine nu trăiește în neprihănire, nu este de la Dumnezeu.”

Neprihănirea nu este opțională, ci este semnul celor care aparțin lui Hristos.

Lipsa acestei dorințe se manifestă prin:

- Acceptarea minciunii ca normalitate, fie în detalii aparent neînsemnate, fie ca metodă de a evita consecințe neplăcute.

- Viclenie și manipulare în relații, înșelăciunea pentru a obține avantaje.
- Compromisuri morale și financiare, cum ar fi mita sau munca la negru.
- Indiferență față de păcat și lipsa unei lupte reale împotriva lui.
- Trăirea unei vieți duble, cu o față religioasă în public și o viață ascunsă în păcat. Această viață ascunsă poate include și impuritatea sexuală, dorințe necontrolate și fapte rușinoase care murdăresc sufletul și îl separă de sfințenia lui Dumnezeu. Dacă nu ai această foame și sete după ceea ce este drept, curat și sfânt, este un semn că inima ta nu a fost regenerată de Duhul Sfânt.

Întrebarea 11. Consideri că este justificat ca un creștin născut din nou să nu declare toate veniturile sale și să nu-și plătească taxele?

✗ Răspuns: Da — (greșit) Explicație: Dacă cineva, chiar dacă este sărac, muncește fără forme legale și nu își plătește taxele, încalcă în mod direct legea lui Hristos. Domnul Isus ne-a învățat să fim gata să dăm celui ce ne cere, să nu ne împotrivim celui ce vrea să se judece cu noi, ci să-i dăm și cămașa, nu doar haina. În Luca 6:29–30, El spune: „Dacă cineva îți ia haina cu sila, lasă-i și cămașa; oricui îți cere, dă-i, și celui ce îți ia cu sila ale tale, nu i le cere înapoi.”

Aceste porunci au fost date într-un context istoric specific: evreii trăiau sub ocupație romană, iar soldații romani aveau autoritatea legală de a cere bunuri, taxe sau chiar muncă forțată de la populația locală.

Domnul Isus nu le-a spus ucenicilor să se revolte, ci i-a învățat să răspundă cu o inimă supusă în conformitate cu poruncile Lui. Această atitudine de supunere voluntară și renunțare la drepturi personale reflectă valorile celor ce se află în Împărăția lui Dumnezeu.

În aceeași linie de gândire, găsim porunca Lui: „Dați Cezarului ce este al Cezarului...” (Matei 22:21). Apostolul Pavel întărește acest principiu când spune: „Dați tuturor ce datorați: cui datorați birul, dați-i birul...” (Romani 13:7). Această poruncă nu este o excepție, ci o continuare logică a principiului de a nu te împotrivi celui ce ia cu sila, și de a trăi în supunere față de Învățătorul nostru.

Plata birurilor, în contextul istoric, exprimă o supunere față de o autoritate adesea nedreaptă, dar rânduită de Dumnezeu. În contrast, taxele de astăzi nu mai au caracterul apăsător al birurilor, ci reprezintă o contribuție responsabilă la binele comun, întorcându-se către societate sub forma infrastructurii, a serviciilor publice.

Prin urmare, refuzul de a plăti taxele nu este doar o abatere legală, ci o formă de neprimire a poruncilor lui Hristos. Această neprimire a Cuvântului arată că viața nouă, care se naște din ascultarea de Hristos, nu este prezentă.

Munca la negru este considerată:

- O formă de furt mascat, întrucât implică primirea sau oferirea de bani în

ascuns, fără achitarea obligațiilor legale.

- Evaziune fiscală, adică este o înșelare a statului și a societății prin sustragerea de la plata taxelor și impozitelor datorate, fiind reglementată de Legea nr. 241/2005.

Neplata taxelor nu este o greșeală minoră, ci un act de furt, o nelegiuire — o alegere conștientă de a trăi în nesupunere față de poruncile lui Hristos. Viața de ucenic presupune o ascultare deplină, inclusiv în aspectele ce țin de integritatea față de autorități și respectarea legilor. A trăi deliberat în păcat contrazice natura unei vieți transformate de Dumnezeu.

Scriptura afirmă în 1 Ioan 3:9: „Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește... și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.” Aceasta nu înseamnă că cel credincios nu greșește niciodată, ci că nu poate trăi în mod voit și continuu în păcat, deoarece a fost înnoit, iar Duhul Sfânt lucrează în el o viață de sfințenie.

A justifica munca la negru sau evitarea taxelor este un semn clar că inima nu a fost transformată. O persoană născută din Dumnezeu este sensibilă la poruncile lui Hristos, iubește ceea ce este drept și se depărtează de nelegiuire.

Munca la negru, trăită ca un mod de viață, nu este doar o greșeală ocazională, ci un păcat continuu — o alegere deliberată de a trăi în necinste și în nesupunere față de autorități. Dacă ai trăit ani de zile în acest păcat — justificând munca la negru sau evitarea taxelor — și biserica din care faci parte a acceptat tacit acest păcat în mijlocul ei, atunci ea se află în aceeași stare ca tine: departe de neprihănirea care caracterizează Împărăția lui Dumnezeu.

O astfel de biserică, care nu mustră păcatul și nu cheamă la pocăință, este o biserică lipsită de viață. Chiar dacă activitățile continuă, cântările răsună și predicile se țin, dacă Duhul Sfânt nu lucrează sfințenie și transformare, trupul este mort. Iar cei care fac parte dintr-o astfel de adunare, sunt mădulare moarte — prezenți fizic, dar despărțiți de viața care vine din Hristos.

✓ **Răspuns: Nu — Explicație:** Nașterea din nou autentică nu înseamnă doar o simplă apartenență religioasă, ci o transformare profundă a inimii — dorința sinceră de a avea un caracter drept, asemenea Celui pe care Îl urmezi.

Această viață transformată se manifestă printr-o ucenicie reală, în care Împărăția lui Dumnezeu devine prioritatea supremă, iar neprihănirea Lui — modelul tău de viață, așa cum ne învață Scriptura: „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui...” (Matei 6:33).

Este o viață trăită așa cum a trăit Hristos, în adevăr, cu integritate și supunere față de cerințele neprihănirii lui Dumnezeu — o chemare la renunțarea la orice compromis și la umblarea zilnică în lumină, pe calea strâmtă a dreptății.

Chiar și când treci prin lipsuri financiare din cauza concurenței neloiale — când alții își ascund veniturile și tu alegi să fii corect, plătind taxele — dacă rămâi hotărât să nu faci compromisuri, dovedești că trăiești neprihănirea practică pe care o

cere Dumnezeu. Această atitudine reflectă:

- O inimă integră care, mai presus de câștig, îl onorează pe Hristos.
- O încredere profundă în purtarea de grijă a lui Dumnezeu, și în lipsuri.

A trăi la lumină și în adevăr arată o inimă sensibilă la voia lui Dumnezeu și o dorință sinceră de a trăi în conformitate cu valorile Împărăției Sale. Plata taxelor, chiar și atunci când cei din jur aleg altfel, arată o inimă care iubește dreptatea.

Însă alegerea neprihănirii nu este suficientă dacă nu alegi și părtașia cu cei ce umblă cu inima curată. Dacă biserica din care faci parte acceptă în mod tacit acest păcat — cum este de pildă, înșelăciunea fiscală — și tu alegi să rămâi în ea fără să iei atitudine, ești părtaș la păcatul lor. Scriptura avertizează clar: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei” (Apocalipsa 18:4). A trăi în lumină înseamnă și a te separa de întuneric, chiar dacă această alegere implică rupturi dureroase. (vezi și 2 Corinteni 6:14,17)

A fi ucenic al lui Hristos înseamnă să alegi **calea celor puțini — calea îngustă a neprihănirii**. Este un drum dificil, dar binecuvântat. Bucură-te, căci Împărăția este a celor prizonieri pentru că trăiesc în integritate (Matei 5:10).

Întrebarea 12. Crezi că un om poate fi născut din nou chiar dacă viața lui este caracterizată de slujirea la doi stăpâni — adică o viață împărțită între Dumnezeu și dorința de câștig?

✗ Răspuns: Da — (greșit) Explicație: Acest răspuns reflectă o înțelegere greșită a nașterii din nou. Nașterea din nou nu este doar o schimbare de statut, ci o schimbare de direcție, de motivație și de stăpân. Așa cum este scris: „Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă; cele vechi s-au dus, iată că toate lucrurile s-au făcut noi” (2 Corinteni 5:17).

Viața lui este nouă, cu alte priorități, alte dorințe, altă direcție. Nașterea din nou presupune o chemare la ucenicie și ascultare deplină de Hristos.

Slujirea la doi stăpâni este o viață împărțită între Dumnezeu și dorința de câștig. Nu este vorba doar de bogați — și cel sărac poate sluji Mamonei.

Lăcomia nu înseamnă neapărat să ai milioane, ci să trăiești într-o stare de nemulțumire constantă cu ce ai, dorind mereu mai mult, indiferent de cât ai deja. Este o formă subtilă de idolatrie — o închinare mascată la sine și la iluzia siguranței personale.

Domnul Isus a spus că nu putem sluji lui Dumnezeu și lui Mamona (Matei 6:24), arătând că slujirea presupune devotament total, nu o inimă împărțită între Dumnezeu și dorința de câștig.

Slujirea la doi stăpâni nu este doar o alegere greșită, ci o formă de neascultare față de poruncile lui Hristos, care cere o inimă întreagă și o loialitate exclusivă. Un astfel de om, chiar dacă se declară credincios, dar trăiește pentru sine, pentru bani, muncă și interese egoiste, **nu trăiește ca o făptură nouă**, așa cum cere Hristos. (Nu

vă strângeți comori pe pământ... ci strângeți-vă comori în cer. Matei 6:19)

Domnul Isus a afirmat cu putere că nu există neutralitate în Împărăția lui Dumnezeu. În Evanghelia după Luca, El spune: „Cine nu este cu Mine este împotriva Mea; și cine nu strânge cu Mine, risipește” (Luca 11:23).

El definește clar că inima omului urmează întotdeauna ceea ce prețuiește cel mai mult: „Unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră” (Matei 6:21). Dacă comoara sunt lucrurile de pe pământ — bani, bunuri sau siguranță personală — atunci și inima va fi legată de aceste lucruri trecătoare.

A continua să-ți îndrepti mintea spre lucrurile de pe pământ, în loc să cauți pe cele de sus, a trăi pentru a acumula nu este doar o alegere egoistă și greșită, ci o cale care duce la pierzare. Domnul Isus numește „nebun” pe omul care își pune încrederea în bunurile acestei lumi, fără să se gândească la sufletul său: „Nebunule, chiar în noaptea aceasta ți se va cere sufletul...” (Luca 12:20-21)

Lăcomia este pusă pe același plan cu idolatria, desfrânarea și curvia — păcate care distrug nu doar sufletul celui care le practică, ci și curăția și mărturia comunității creștine. Așadar, lăcomia nu este doar o problemă de priorități greșite, ci o ofensă gravă înaintea lui Dumnezeu. Scriptura este categorică: „Nu vă înșelați: ...cei lacomi, nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu” (1 Corinteni 6:9-10).

Mai mult decât atât, Scriptura condamnă lăcomia nu doar ca o slăbiciune personală, ci ca un păcat grav care nu trebuie tolerat în mijlocul Bisericii. Pavel scrie cu fermitate: „Să n-aveți niciun fel de legături cu vreunul care, măcar că își zice frate, este... lacom.” (1 Corinteni 5:11). O biserică ce tolerează astfel de păcate dovedește că nu-L are pe Hristos ca și Cap și, prin urmare, este o biserică moartă.

✅ **Răspuns: Nu — Explicație:** Acesta este răspunsul corect. Nașterea din nou autentică nu lasă omul neschimbat, ci produce o viață transformată. Adevărata credință îl determină pe om să renunțe la sine și să-L urmeze pe Hristos cu toată inima. Harul nu anulează responsabilitatea omului, ci o face posibilă.

Viața de ucenic este o chemare la dedicare deplină. Asemenea unui soldat care nu se lasă distras de grijile cotidiene, ucenicul lui Hristos este chemat să rămână concentrat pe scopul său ceresc — acela de a deveni asemenea Învățătorului său.

Scriptura ne amintește că „niciun ostaș nu se încurcă cu treburile vieții, dacă vrea să placă celui ce l-a înscris la oaste” (2 Timotei 2:4). Această imagine subliniază clar că viața de ucenicie nu poate coexista cu o viață centrată pe acumularea de bunuri materiale sau pe dorința de a ține pasul cu mersul lumii.

Ucenicul nu trăiește pentru lucrurile trecătoare ale pământului, ci pentru ceea ce este veșnic. El alege să trăiască așa cum a trăit Învățătorul său — cu privirea și inima îndreptate spre cer.

El își îndreaptă gândurile și eforturile spre lucrurile de sus, nu spre cele pământești (Coloseni 3:2). Scopul său nu este să strângă pentru sine, ci să reflecte caracterul lui Hristos — un caracter definit de dragoste altruistă, nu de egoism.

Adevărata dragoste, așa cum este descrisă în 1 Corinteni 13:5, „nu caută folosul său”, ci binele celuilalt. Aceasta este esența unei vieți trăite în ucenicie autentică.

A strânge comori pentru sine este în contradicție cu spiritul uceniciei. În timp ce lumea prețuiește acumularea de bunuri materiale, ucenicul lui Hristos este chemat să folosească **tot ceea ce are — resurse, timp, abilități** — pentru a investi în scopuri veșnice: pentru a răspunde nevoilor celor din jur, pentru a contribui la extinderea Împărăției lui Dumnezeu. „Cel neprihănit își întrebuințează câștigul pentru viață” (Proverbe 10:16), nu pentru a-și construi o siguranță iluzorie în lumea de acum.

Dacă până acum ai trăit cu gândul de a aduna comori pe pământ, este momentul să-ți reorientezi inima. Adevărata comoară este în cer, iar ea se strânge prin dărnicie, slujire și trăire în ascultare de Hristos. Aliniază-ți viața cu voia Lui și vei descoperi bogăția care nu pierde.

Întrebarea 13. Consideri că, atunci când te afli în spital, este potrivit să oferi daruri sau bani medicilor și asistentelor?

✓ **Răspuns: Nu — Explicație:** Dacă alegi să nu dai bani sau daruri personalului medical, chiar și „la nevoie”, aceasta arată că dorești să trăiești în neprihănirea practică și dreptatea cerută de Împărăția lui Dumnezeu. Potrivit Scripturii, mita este păcat și o formă de nedreptate. În Exod 23:8 se spune: „Să nu primești daruri; căci darurile orbesc pe cei ce au ochii deschiși și sucesc hotărârile celor drepti.” A da bani sau daruri în contextul unui serviciu medical:

- Este considerată ca mită, chiar dacă este mascată sub forma unui „gest de mulțumire”.
- Încurajează un sistem corupt și nedrept, în care unii primesc îngrijire mai bună doar dacă plătesc suplimentar.
- Contrazice spiritul Evangheliei, care ne cheamă la corectitudine, transparență și respect față de lege.

A refuza astfel de practici este un semn care arată că dorești să trăiești în conformitate cu neprihănirea practică cerută de Împărăția lui Dumnezeu.

✗ **Răspuns: Da (greșit) — Explicație:** Dacă răspunsul tău este „Da” și consideri că este potrivit să dai bani sau daruri doctorilor și asistentelor, chiar și „la nevoie”, trebuie să știi că această practică este păcat din punct de vedere biblic și moral. Chiar dacă este larg răspândită în societate, ea:

- Este o formă de mituire, care strică dreptatea și creează inegalitate.
- Aduce un prilej de păcătuire pentru cei cărora le oferi, pentru că, așa cum spune Eclesiastul 7:7, „**mita strică inima**” — adică afectează discernământul moral și corupe conștiința. Iar Domnul Isus avertizează cu seriozitate: „**Vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!**” (Luca 17:1)

Aceasta arată că nu ai primit Cuvântul lui Hristos (sămânța) și nu se poate

vorbi de naștere din nou autentică și nici despre ucenicie față de Hristos. Dacă biserica în care te afli tolerează mita, aceasta reflectă o stare de înșelare gravă. O astfel de mentalitate este specifică unui trup mort, în care Hristos nu este prezent.

Întrebarea 14. Este un mod de viață să conduci constant cu peste 10 km/h peste limita legală, să transporti mai multe persoane decât este permis în certificatul de înmatriculare al mașinii sau să nu porți centura de siguranță?

✓ **Răspuns corect: Nu — Explicație:** Dacă nu obișnuiești să încalci regulile de circulație — cum ar fi depășirea vitezei peste limita admisă de lege, transportul mai multor persoane decât este permis sau dacă porți centura — acest lucru arată că dorești să trăiești în conformitate cu neprihănirea practică cerută de Împărăția lui Dumnezeu. Potrivit Romani 13:1-2, autoritățile sunt rânduite de Dumnezeu, iar legile lor trebuie respectate. A conduce cu responsabilitate înseamnă:

- Respect față de viața ta și a celor din jur.
- Ascultare față de Dumnezeu, care ne cheamă să fim disciplinați și cinstiți.
- O inimă transformată, care nu caută justificări pentru atitudini de nesupunere.

Un copil al lui Dumnezeu nu trăiește în mod obișnuit în încălcarea legii, ci caută să fie un exemplu de corectitudine, grijă și ascultare. Aceasta arată că dorește să trăiască în conformitate cu neprihănirea cerută de Dumnezeu.

✗ **Răspuns greșit: Da — Explicație:** Dacă ai făcut din încălcarea regulilor de circulație — cum ar fi depășirea limitei legale de viteză, transportul unui număr mai mare de persoane decât este permis în certificatul de înmatriculare sau nepurtarea centurii de siguranță — un mod de viață, acest lucru reflectă o atitudine de nepăsare față de lege, față de propria viață și a altora, dar mai ales o inimă nesupusă lui Dumnezeu. Această atitudine:

- Contrazice învățătura biblică din Romani 13, care ne cheamă la supunere față de autoritățile rânduite de Dumnezeu.
- Este o formă de nesupunere, incompatibilă cu viața celui născut din Dumnezeu, care, având o inimă sensibilă la păcat prin lucrarea Duhului Sfânt, iubește ceea ce este drept și se depărtează de nelegiuire. Poate părea un detaliu minor, dar reflectă o inimă care nu este atentă la voia lui Dumnezeu în lucrurile care cer supunere față de autorități.

Participarea la examenul pentru obținerea permisului de conducere presupune o asumare clară: că vom respecta regulile de circulație și vom conduce în mod responsabil. A încălca aceste reguli în mod deliberat, după ce ne-am angajat să le respectăm, înseamnă nu doar o încălcare a legii, ci și o lipsă de integritate înaintea lui Dumnezeu și a oamenilor.

Dacă Domnul Isus ar fi trăit astăzi pe pământ, El nu ar fi condus niciodată ilegal în mod voit. Dacă ar fi obținut permisul de conducere, El nu ar fi ignorat regulile de circulație, pentru că viața Lui a fost caracterizată de ascultare deplină —

— atât față de Dumnezeu, cât și față de legile oamenilor, atâta timp cât acestea nu contraziceau voia divină. El a trăit în sfințenie și în respect față de orice autoritate legitimă, oferindu-ne un model desăvârșit de urmat.

Prin urmare, nici ucenicul care este hotărât să trăiască ca Învățătorul său nu poate trăi în compromis sau indiferență față de lege. A-L urma pe Hristos înseamnă a trăi cu o conștiință curată, atentă la voia lui Dumnezeu.

Prin urmare, neglijarea acestor „lucruri care par mici” este o formă de neprimire a poruncilor lui Hristos și un semn că Duhul Sfânt nu locuiește și nu lucrează în acea inimă. Dacă te consideri credincios de ani de zile și trăiești astfel, este un semn de întrebare dacă viața nouă a început cu adevărat.

Dacă biserica din care faci parte tolerează nesupunerea față de autoritățile rânduite de Dumnezeu, acesta este un semn clar al unei stări de rătăcire spirituală. Acolo unde Hristos nu este recunoscut ca și Cap, trupul este lipsit de viață.

Întrebarea 15. Poate un creștin născut din Dumnezeu, chemat să respingă valorile lumii, să se expună conștient la medii precum plajele publice sau piscinele, unde trupul este expus și păcatul este promovat, știind că acestea influențează inima și gândirea și alimentează poftele firii pământești?

✓ **Răspuns: Nu — Explicație:** Dacă înțelegi chemarea lui Dumnezeu de a trăi în sfințenie, curăție și separare de valorile lumii, atunci vei recunoaște că expunerea voluntară la medii care promovează expunerea trupului și dorințele firii pământești — cum sunt plajele publice sau piscinele, nu este potrivită pentru un creștin născut din nou.

Scriptura spune clar: „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume...” (1 Ioan 2:15) „Fugi de poftele tinereții...” (2 Timotei 2:22) „Ferice de cei cu inima curată, căci ei vor vedea pe Dumnezeu.” (Matei 5:8) Un creștin născut din nou: Nu caută locuri care îi pot întina privirea, gândirea și inima. Este conștient că privirea poate deveni poartă spre păcat (Matei 5:28). Trăiește cu discernământ, alegând să se ferească de orice context care poate alimenta firea pământească.

A evita astfel de locuri nu este legalism, ci dovada unei inimi transformate, care iubește curăția și vrea să-I fie plăcută lui Dumnezeu în toate lucrurile.

✗ **Răspuns: Da (greșit) — Explicație:** Dacă spui că este potrivit ca un creștin născut din nou să frecventeze locuri unde se promovează expunerea trupului și dorințele firii, cum sunt plajele publice, te înșeli. Această atitudine:

- Contrazice chemarea la sfințenie și separare de lume (2 Corinteni 6:17).
- Expune inima și mintea la ispite și imagini care pot întina sufletul.
- Arată că nu înțelegi că expunerea trupului propriu poate deveni un prilej de păcătuire pentru alții. Domnul Isus a arătat cât de grav este un astfel de păcat: „Vai de omul acela prin care vine prilejul de păcătuire!” (Luca 17:1)
- Arată că nu ai discernământ spiritual și că nu trăiești în frica de Dumnezeu.

Dacă nu vezi nicio problemă în a te expune sau a privi în astfel de contexte, este un semn că viața nouă nu este prezentă. Așa cum spune Domnul Isus în Luca 8, Cuvântul lui Dumnezeu este sămânța care cade în inimi diferite. O inimă care nu primește Cuvântul nu poate aduce rodul unei vieți transformate.

Întrebarea 16. Poate fi cineva născut din nou dacă trăiește în mod constant în mânie, fără ca această atitudine să fie schimbată după chipul lui Hristos?

✗ Răspuns: Da — Explicație: Dacă ai răspuns „Da”, este un semn clar că nu ai înțeles pe deplin planul lui Dumnezeu pentru mântuire. Mântuirea nu este doar o iertare juridică a păcatelor, ci o chemare la o viață nouă — o transformare profundă a ființei, o restaurare a chipului lui Dumnezeu în om și o creștere spirituală până la „statura plinătății lui Hristos” (Efeseni 4:13).

Dacă, după ani de viață creștină, mânia rămâne un mod de viață, aceasta nu este doar o slăbiciune omenească, ci o dovadă că nașterea din nou nu a avut loc cu adevărat. Într-un astfel de caz, este un semn că Duhul Sfânt nu este prezent pentru a încredința de acest păcat grav. O inimă născută din Dumnezeu este sensibilă la mustrarea Duhului și nu poate trăi confortabil în acest păcat. Absența convingerii interioare arată o separare de lucrarea Duhului Sfânt.

Mânia trăită constant, ca mod de viață, reflectă o inimă care nu a fost regenerată. Domnul Isus a spus: „Oricine se mânie pe fratele său va cădea sub pedeapsa judecății” (Matei 5:22). A trăi în mod repetat în mânie arată că nu îți pasă de avertismentul Domnului și că nu ai primit cu adevărat Cuvântul Său.

Scriptura afirmă: „Oricine este născut din Dumnezeu nu păcătuiește... și nu poate păcătui, fiindcă este născut din Dumnezeu.” (1 Ioan 3:9). Așadar, o viață marcată de mânie și neascultare arată că viața nouă nu este prezentă.

✓ Răspuns: Nu — Explicație: Răspunsul „Nu” arată o înțelegere corectă a mântuirii. Intrarea în Împărăția lui Dumnezeu este posibilă prin harul și mila Sa, dar acest har nu anulează responsabilitatea omului — ci o face posibilă.

Dumnezeu ne cheamă să colaborăm cu El în procesul mântuirii și al sfințirii. Apostolul Pavel ne îndeamnă: „Duceți până la capăt mântuirea voastră, cu frică și cu tremur” (Filipeni 2:12-13) și „Noi suntem împreună lucrători cu Dumnezeu” (1 Corinteni 3:9).

Nașterea din nou nu este doar o schimbare de statut, ci începutul unei vieți noi — o viață de lepădare de sine, de ascultare și de căutare a lucrurilor din Împărăția lui Dumnezeu. A trăi în mod constant în păcat, fie că este vorba de mânie sau de altă formă de neascultare, și a spera doar în mila finală, fără o viață transformată, este o iluzie periculoasă.

Viața de ucenicie presupune o umblare zilnică în ascultare de Hristos, cu dorința sinceră de a deveni asemenea Lui. Iar Hristos ne-a lăsat un exemplu clar: „Învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima” (Matei 11:29). Blândețea

și smerenia sunt trăsături esențiale ale ucenicului adevărat și sunt în contrast direct cu mânia și mândria care caracterizează firea pământească.

Mânia trăită ca mod de viață este un păcat continuu, care contrazice roada Duhului și caracterul lui Hristos. Eliberarea de sub stăpânirea mâniei nu vine prin voință proprie, ci prin păzirea Cuvântului lui Dumnezeu, care ne învață să nu ne împotrivim celui rău (Matei 5:39), să iubim pe vrăjmașii noștri (Matei 5:44) și să binecuvântăm pe cei ce ne prigonesc. A trăi astfel înseamnă a lăsa Duhul Sfânt să transforme reacțiile noastre și să ne învețe blândețea, răbdarea și pacea.

O viață eliberată de sub stăpânirea mâniei, trăită în blândețe și îndelungă răbdare, este un semn al împlinirii condiției nașterii din nou. Este dovada că Cuvântul lui Dumnezeu nu doar a fost auzit, ci și păzit și împlinit în viața de zi cu zi — o viață în care ucenicul devine tot mai mult asemenea Învățătorului său.

Întrebarea 17. Poate un om să fie cu adevărat născut din nou dacă nu se păzește și se hrănește din sursele lumii, cum ar fi conținutul și imaginile neadecvate, frecvent întâlnite pe internet și pe ecranele televizoarelor, care trezesc dorințe păcătoase, contrar îndemnului biblic din Proverbele 4:23: „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții”?

✗ Răspuns: Da — Explicație: Dacă ai răspuns „Da”, este un semn că nu ai înțeles pe deplin scopul harului lui Dumnezeu. Harul nu este o scuză pentru a trăi în păcat, ci o chemare la o viață nouă, curată și sfântă. Mântuirea nu este doar o iertare juridică, ci o lucrare profundă de transformare a inimii și a minții.

Nașterea din nou aduce cu sine o schimbare radicală a perspectivei și a dorințelor. Dacă cineva a făcut legământ cu Domnul și continuă să trăiască în mod constant în plăcerile lumii — cum ar fi consumul de conținut imoral, divertisment care stârnește pofta firii, sau petrecerea timpului în fața ecranelor cu lucruri care întinează sufletul — aceasta este o dovadă că nașterea din nou nu a avut loc.

Scriptura spune: „Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei.” (Psalmul 101:3) „Abate-mi ochii de la vederea lucrurilor deșarte” (Psalmul 119:37) „Nu iubiți lumea, nici lucrurile din lume.” (1 Ioan 2:15)

Omul născut din nou nu se mai hrănește cu sfatul celor răi, ci își găsește plăcerea în Legea Domnului. Așa cum spune Psalmul 1: „Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori, ci își găsește plăcerea în Legea Domnului și zi și noapte cugetă la ea.”

Sfatul celor răi nu se limitează doar la anturaje imorale, ci include și influențele **ideologice**, culturale și **politice** care promovează necinstea, mândria, ura și compromisul. A merge pe aceste căi înseamnă a permite ca mintea și inima să fie modelate de valori contrare Împărăției lui Dumnezeu.

Să ne imaginăm pentru o clipă că Învățătorul nostru, Domnul Isus, S-ar fi hrănit cu aceleași lucruri cu care ne hrănim noi — conținut superficial, imagini

deșarte, ideologii lumești, sau discursuri politice. S-ar fi implicat El în politica acestui veac, în jocurile de putere, în compromisurile și manipulările care o caracterizează? Ar fi făcut El aceasta? Ar fi privit El la ceea ce întinează sufletul? Răspunsul este evident: nu.

El a trăit în curăție, în ascultare și în comuniune cu Tatăl. De aceea, ucenicul care dorește cu adevărat să fie asemenea Învățătorului său a renunțat să se hrănească din surse care contrazic caracterul lui Hristos.

Ucenicul lui Hristos este chemat să trăiască așa cum a trăit Învățătorul său: să-și păzească inima și privirea, să se ferească de lucrurile deșarte și să umble în lumină. El nu se conformează chipului veacului acestuia, ci se lasă transformat prin înnoirea minții, căutând să aibă o inimă curată, asemenea lui Hristos, și o viață plină de roada Duhului.

✓ **Răspuns: Nu — Explicație:** Răspunsul „Nu” arată o înțelegere corectă a mântuirii. Harul lui Dumnezeu nu este o permisiune de a continua în păcat, ci este puterea care ne face capabili să trăim o viață sfântă. Adevărata credință se vede în roadele unei vieți transformate, care respinge ceea ce întinează și caută ceea ce zidește.

Internetul poate fi o unealtă folositoare, dar atunci când devine o sursă constantă de ispită — prin imagini, cuvinte sau idei care ațâță firea pământească — el devine un obstacol în calea sfințirii.

Un om născut din nou va înțelege că ochii sunt poarta către inimă, iar ceea ce intră prin ei influențează gândirea, dorințele și comportamentul. De aceea, el va lua măsuri concrete pentru a-și păzi inima, în ascultare de îndemnul din Proverbele 4:23: „Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții.” El va face hotărâri ferme, asemenea celei exprimate în Psalmul 101:3: „Nu voi pune nimic rău înaintea ochilor mei.”

Această atitudine se traduce în acțiuni practice, precum:

- Renunțarea la sursele de influență păcătoasă, cum ar fi filme, clipuri sau pagini care promovează imoralitatea, dar și la conținutul toxic — dezbateri politice sau știri.

- Stabilirea unor limite clare în ceea ce privește timpul petrecut online și alegerea conținutului consumat.

- Înlocuirea surselor lumii cu surse care zidesc credința.

- Căutarea părții de alături credincioși care pot oferi sprijin, responsabilitate și încurajare în lupta pentru curăție.

Aceste decizii nu sunt legalism, ci expresia unei inimi regenerate, care dorește să trăiască în curăție și să fie plăcută Domnului. Un ucenic autentic nu se joacă cu păcatul, ci veghează, se păzește și caută să fie transformat zi de zi în asemănarea cu Hristos.

Un ucenic autentic al lui Hristos nu va trata cu ușurință păcatul vizual sau

influențele subtile ale lumii. El va lupta să-și păstreze inima curată, știind că sfințirea este dovada vie a unei nașteri din nou reale și că ochii trebuie să fie luminați de adevăr, nu întinați de întuneric.

Însă această pază nu este doar o responsabilitate personală, ci și una comunitară. Mai-marii adunării au datoria de a veghea asupra sufletelor (Evrei 13:17) și de a pune în aplicare măsuri concrete pentru protejarea turmei, inclusiv în ceea ce privește folosirea internetului. Acolo unde nu este veghere, nu este Hristos.

Lucruri premergătoare nașterii din nou

Întrebarea 18. Dorința ta de a fi mântuit a fost motivată în principal de dorința de a avea parte de raiul ceresc și de a scăpa de pedeapsa veșnică?

❌ Răspuns: Da — Explicație: Dacă dorința ta de a fi mântuit se bazează în principal pe speranța de a ajunge în Rai sau pe teama de pedeapsa veșnică, este necesar să îți examinezi cu sinceritate motivația. O astfel de abordare, centrată pe beneficii personale — fie dorința de răsplată, fie frica de iad — reflectă o înțelegere superficială și oportunistă a chemării lui Dumnezeu.

Imaginează-ți o tânără săracă, care visează la un trai mai bun și acceptă să devină mireasa fiului unui om bogat, nu din dragoste, ci din dorința de a scăpa de sărăcie. Tatăl acestuia ar fi dispus să-i ofere totul, dar cu o singură condiție: ca ea să-l iubească sincer pe fiul său. În realitate, ea nu urmărește decât avantajele materiale pe care le-ar putea obține, fără să simtă vreo apreciere autentică pentru tânărul pe care ar trebui să-l iubească. Ar aprecia-o tatăl tânărului?

La fel este și omul păcătos care vine la Dumnezeu doar pentru promisiunea Raiului sau din frică de iad, fără să simtă vreo admirație sinceră pentru frumusețea caracterului lui Hristos și fără dorința unei apropieri reale de El.

Scriptura Îl prezintă pe Domnul Isus ca pe Mirele care vine să-Și ia Mireasa — Biserica. Dacă în inima noastră dorim altceva mai mult decât pe Hristos Însuși, atunci nu am înțeles cu adevărat chemarea Evangheliei.

Nașterea din nou nu este rezultatul fricii sau al unei dorințe egoiste, ci al unei iubiri sincere pentru Hristos — pentru cine este El, nu doar pentru ce oferă. Raiul nu este doar o destinație frumoasă, ci locul unde vom fi pentru veșnicie cu Cel pe care Îl iubim.

Frica de iad nu poate constitui temelia unei relații autentice cu Domnul Isus. O motivație bazată pe teamă sau pe interes personal nu reflectă o naștere din nou autentică. Domnul Isus a subliniat clar că relația cu El presupune o iubire profundă și o dedicare totală: „Cine iubește pe tată ori pe mamă mai mult decât pe Mine, nu este vrednic de Mine.” (Matei 10:37)

✅ Răspuns: Nu — Explicație: Dacă ai răspuns „Nu”, este posibil ca motivația ta să fi fost dragostea sinceră pentru Hristos — o iubire care nu caută răsplată și nu fuge doar de pedeapsă, ci dorește părtășia cu El. Aceasta este temelia

unei nașteri din nou autentice: o relație vie, profundă și personală cu Domnul Isus, bazată pe cine este El, nu pe ce poate oferi.

Dacă Îl iubești pe Hristos (felul Lui de a fi) din toată inima, cu tot cugetul și mai mult decât orice pe lume, atunci sunt îndeplinite condițiile pentru o viață nouă și o creștere autentică.

Întrebarea 19. Atunci când ai auzit Cuvântul Evangheliei, care ți l-a arătat pe Domnul Isus așa cum este El cu adevărat, ai fost atras de frumusețea caracterului Său?

✓ **Răspuns: Da — Explicație:** Dacă ai răspuns „Da”, înseamnă că e posibil să fi fost atins în mod autentic de frumusețea și desăvârșirea caracterului Domnului Isus, așa cum este El revelat în Scriptură. Această atracție nu se bazează doar pe ceea ce a făcut El pentru tine, ci mai ales pe cine este El în esența Sa — **felul în care a trăit în ascultare față de Tatăl.**

El S-a lepădat de Sine, S-a făcut rob, și a trăit cu o frică sfântă de Dumnezeu, manifestată printr-o ascultare deplină. O astfel de atracție sinceră față de felul Său de a fi naște în inimă iubirea și dorința de a-L urma și de a trăi ca El. Această mișcare lăuntrică poate fi un semn clar al unei nașteri din nou autentice.

Asemenea iubirii dintre oameni, iubirea adevărată nu se naște doar pentru că cineva ne iubește sau face ceva special pentru noi. Un tânăr nu se va îndrăgosti cu adevărat de o fată doar pentru că află că ea îl iubește. Iubirea autentică apare atunci când el vede în ea ceva frumos, vrednic de admirație — un caracter nobil, o frumusețe interioară care îl atrage sincer.

Tot astfel, omul păcătos care vine la Dumnezeu doar pentru promisiunea Raiului sau din teamă de iad, fără să simtă o admirație sinceră pentru frumusețea caracterului lui Hristos și fără dorința unei apropieri reale de El, nu trăiește o relație autentică. Mântuirea nu este o simplă tranzacție, ci o relație de dragoste, în care sufletul este atras de frumusețea Mântuitorului.

✗ **Răspuns: Nu (greșit) — Explicație:** Dacă ai răspuns „Nu”, înseamnă că, până acum, nu ai fost atras de frumusețea caracterului Domnului Isus, așa cum este descoperit în Cuvântul Său. Adevărata dragoste pentru Hristos izvorăște dintr-o înțelegere personală și profundă a frumuseții interioare a caracterului Său.

Fără să fii atras în mod sincer, nu poate exista o iubire autentică, mai presus de orice altceva — o condiție esențială pentru a fi considerat vrednic de a fi logodnica Lui și, implicit, pentru a experimenta nașterea din nou.

Întrebarea 20. Dacă te-ai atras frumusețea caracterului Domnului Isus, a devenit El cea mai importantă ființă din viața ta, astfel încât să Îl iubești din tot cugetul tău, din toată inima ta, mai presus de orice altceva?

✓ **Răspuns: Da — Explicație:** Dacă într-adevăr Hristos a devenit cea mai importantă ființă din viața ta și Îl iubești din toată inima, cu tot cugetul tău și mai mult decât orice altceva, acesta este un semn al unei nașteri

din nou autentice. O astfel de iubire:

- Îl pune pe Hristos pe primul loc în toate deciziile și domeniile vieții, fără compromisuri.

- Se manifestă prin dorința sinceră de a trăi așa cum a trăit El, în toate aspectele vieții tale. („Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.” 1 Ioan 2:6)

Această iubire ia naștere atunci când vezi caracterul Domnului Isus ca fiind mai prețios decât orice altceva în lume.

✗ Răspuns: Nu — Explicație: Dacă răspunsul tău este „Nu”, și nu poți spune că Îl iubești pe Hristos mai mult decât orice, atunci nu se poate vorbi despre o naștere din nou autentică. Pentru ca nașterea din nou să aibă loc, Hristos trebuie să fie centrul vieții tale și sursa supremă de bucurie și împlinire.

Dacă altceva — fie lumea, lucruri, dorințe sau chiar propria viață — ocupă locul întâi în inima ta, atunci:

- Nu ai experimentat o schimbare reală a priorităților.
- Nu ai ajuns să vezi caracterul lui Hristos în frumusețea și măreția Lui. Nu ai găsit comoara din țarină care te determină să vinzi tot ce ai. (Matei 13:44)
- Nu trăiești în dragostea care te face să lași în urmă cele vechi pentru a îmbrățișa lucrurile noi.

Te încurajez să te rogi sincer, să-L cauți din toată inima și să descoperi frumusețea Sa, astfel încât El să devină comoara ta cea mai de preț.

Întrebarea 21. Poți spune cu sinceritate că ai experimentat dragostea dintâi — aceea în care Domnul Isus și Cuvântul Lui este totul pentru tine, ca Logodnic al sufletului tău?

✓ Răspuns: Da — Explicație: Dacă ai experimentat dragostea dintâi — adică El este prima ta dragoste, dacă Domnul Isus și Cuvântul Său sunt totul pentru tine — atunci aceasta este un semn al unei nașteri din nou autentice.

Această dragoste:

- Se manifestă prin dorința sinceră de a trăi în ascultare de Hristos și de Cuvântul Său, nu din obligație, ci dintr-o iubire profundă, născută din fascinația față de frumusețea caracterului Său desăvârșit.

- Îți modelează gândirea, alegerile și valorile, făcându-L pe Hristos și Cuvântul Său centrul vieții tale, asemenea unei logodne spirituale în care inima este dedicată în întregime Lui.

- Este caracterizată de o dorință profundă și personală pentru a avea caracterul lui Hristos și pentru Cuvântul Său.

- Îți umple inima de dorința de a-I fi plăcut în toate lucrurile. Această dragoste nu este doar o emoție trecătoare, ci o legătură vie și profundă cu Domnul, care motivează întreaga ta viață.

✗ Răspuns: Nu (greșit) — Explicație: Dacă răspunsul tău este „Nu” și nu ai experimentat dragostea dintâi, în care Hristos este totul pentru tine, atunci nu se poate vorbi despre un legământ de logodnă și o naștere din nou autentică.

Dragostea dintâi este semnul că inima a fost atrasă profund de frumusețea și caracterul desăvârșit al lui Hristos. Dacă nu ai această dragoste:

- Nu ai ajuns să cunoști și să fii copleșit de splendoarea caracterului Său.
- Cuvântul Lui nu este o comoară pentru sufletul tău.
- Înseamnă că relația ta cu Hristos ca logodnic nu este una vie și personală.

Nașterea din nou nu este rodul fricii sau al unei dorințe egoiste, ci izvorăște dintr-o iubire sinceră, profundă și curată față de Hristos — o iubire care leagă inima de El pentru totdeauna. Este începutul unei relații vii și personale, asemenea unei logodne spirituale, în care sufletul răspunde chemării divine.

Doar această iubire autentică, născută din libertatea inimii, îl determină pe Dumnezeu să intre în legământ cu omul — un legământ sfânt, veșnic, întemeiat pe dragoste reciprocă.

Această imagine este frumos ilustrată în cuvintele profetului Ezechiel: „M-am uitat la tine, și iată că îți venise vremea, vremea dragostei. Atunci Mi-am întins poala hainei Mele peste tine, ți-am acoperit goliciunea, ți-am jurat credință, am făcut legământ cu tine, zice Domnul Dumnezeu, și ai fost a Mea.” (Ezechiel 16:8)

Viața de ucenicie

Întrebarea 22. Când ai încheiat legământul cu Dumnezeu, te-ai lepădat cu adevărat de tine însuși și ai primit cu bucurie toată învățătura Lui?

✗ Răspuns: Nu, mai există aspecte în care nu sunt de acord cu ce a învățat El (greșit) — Explicație: Lepădarea de sine înseamnă renunțarea la voia proprie, la părerile personale și la orice atitudine care nu este în acord cu Dumnezeu. Este actul prin care omul încetează să se mai conducă singur și se supune în întregime voii divine.

Opusul lepădării de sine este a fi propriul tău Dumnezeu — să trăiești după propriile convingeri, chiar și atunci când ele contrazic învățăturile lui Hristos. A te face deopotrivă cu Dumnezeu, în sensul negativ, înseamnă să-ți păstrezi autonomia spirituală, să refuzi corectarea și să te consideri autoritatea supremă în viața ta. Este o formă subtilă, dar profundă, de mândrie și împotrivire față de adevărul divin.

Domnul Isus, deși avea chipul lui Dumnezeu, S-a lepădat de Sine și a ales ascultarea deplină. Dacă noi nu ne lepădăm de sine, așa cum a făcut-o El, ci ne ținem de părerile noastre, de voia noastră, de împotrivirea față de Cuvânt, atunci nu putem vorbi despre o naștere din nou autentică. Lepădarea de sine este dovada că am renunțat la a fi „dumnezei” în ochii noștri și am ales să fim ucenici ai lui Hristos.

Adevărata naștere din nou:

- Se datorează unei inimi supuse, care acceptă și iubește întreaga învățătură a lui Hristos, nu doar părțile convenabile.

- Nu lasă loc pentru negociere cu voia lui Dumnezeu, ci va aduce o transformare a minții și a inimii.

- Se datorează renunțării la sine, pentru a trăi în ascultare și în slujire.

Dacă încă te împotrivești învățăturilor lui Hristos — chiar și într-un singur aspect — acesta este un semn că nu ai fost născut din nou cu adevărat. Împotrivirea față de Cuvântul lui Hristos, care este sămânța lui Dumnezeu, înseamnă respingerea sursei prin care ia naștere omul nou. Acolo unde sămânța nu este primită, pământul este bătătorit și nu poate prinde viață.

Te încurajez să te apropii de Dumnezeu cu sinceritate, să te lepezi de tine însuși și să renunți la dorința de a fi deopotrivă cu Dumnezeu.

✓ **Răspuns: Da — Explicație:** Dacă te-ai lepădat de tine însuși — de voia ta, de dorințele tale firești și de gândirea lumească — aceasta este un semn al unei nașteri din nou autentice și al unei ucenicii reale. Lepădarea de sine este fundamentul uceniciei, așa cum a spus Domnul: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să Mă urmeze.” (Luca 9:23)

Această chemare este întărită și de cuvintele Domnului din Luca 14:27, care subliniază seriozitatea uceniciei: „Și oricine nu-și poartă crucea și nu vine după Mine, nu poate fi ucenicul Meu.”

Așadar, ucenia nu este o alegere superficială, ci o viață de renunțare la sine, de ascultare și de urmărire a lui Hristos cu toată inima. Lepădarea de sine:

- Înseamnă să renunți la dreptul de a-ți conduce viața după propriile planuri și să te supui în totalitate vocii lui Dumnezeu.

- Se manifestă prin iubire profundă și printr-o ascultare deplină, chiar și atunci când învățăturile lui Hristos sunt grele sau contrare firii tale.

- Este o dovadă că Hristos este cu adevărat Domnul vieții tale. Această lepădare de sine este posibilă doar atunci când suntem profund fascinați de Hristos și de Cuvântul Său și Îl iubim din toată inima.

Lepădarea de sine nu este un simplu exercițiu de voință sau o disciplină morală impusă din afară. Ea izvorăște dintr-o inimă care a văzut frumusețea interioară a caracterului lui Hristos. Când ochii noștri spirituali sunt deschiși să-L admirăm pe Hristos pentru cum a trăit El în ascultare de Tatăl, atunci voia noastră începe să se plece în mod natural înaintea vocii Sale.

Fascinația față de Hristos nu este o emoție trecătoare, ci o atracție profundă care transformă. Când Îl iubim cu adevărat, nu mai vrem să ne conducem singuri viața. Nu mai vrem să ne păstrăm părerile proprii dacă ele nu sunt în acord cu ale Lui. Începem să dorim ceea ce dorește El, să gândim cum gândește El, să trăim cum a trăit El.

Întrebarea 23. Poți spune că în urma hotărârii tale, toate lucrurile s-au făcut noi, și că cele vechi s-au dus, așa cum spune în 2 Corinteni 5:17?

✗ Răspuns: Nu (greșit) — Explicație: Dacă răspunsul tău este „Nu”, atunci nu se poate vorbi despre o naștere din nou autentică. Este esențial să te oprești și să te cercetezi cu sinceritate. Nașterea din nou nu este doar o decizie emoțională sau o declarație verbală, ci o transformare profundă și vizibilă a vieții, a priorităților și a gândirii.

Apostolul Pavel nu lasă loc de interpretări atunci când spune: „Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus, unde Hristos șade la dreapta lui Dumnezeu. Gândiți-vă la lucrurile de sus, nu la cele de pe pământ. Căci voi ați murit, și viața voastră este ascunsă cu Hristos în Dumnezeu.” (Coloseni 3:1-3)

Dacă, după ani de credință, viața ta este în continuare centrată pe lucrurile vechi — cum ar fi munca de dimineață până seara, confort, realizări pământești — în timp ce Împărăția lui Dumnezeu este lăsată pe plan secund, atunci nu trăiești în ascultare de Hristos. A nu asculta de această poruncă înseamnă a trăi în contradicție cu identitatea nouă pe care pretinzi că o ai în Hristos.

Pavel avertizează cu durere: „Căci mulți... se poartă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos... ei se gândesc la lucrurile de pe pământ. Sfârșitul lor va fi pierzarea.” (Filipeni 3:18-19) Adevărata naștere din nou produce o schimbare radicală:

- Minte este reorientată spre cer.
- Inima este atașată de Hristos.
- Prioritățile sunt lucrurile noi, cele de sus.
- Viața este trăită în ascultare și ucenicie.

A continua să trăiești ca înainte, doar cu o fațadă religioasă, dar fără o schimbare reală a centrului vieții tale, este o autoînșelare periculoasă. Nu este suficient să participi la biserică sau să te rogi. Dacă nu umbli după lucrurile de sus, nu trăiești ca unul care a înviat cu Hristos.

✓ Răspuns: Da — Explicație: Dacă acest lucru este confirmat de viață și comportament, atunci este vorba despre o naștere din nou autentică. Nu este vorba despre o simplă decizie religioasă, ci despre o transformare profundă a minții, a inimii și a conduitei. Dorințele s-au schimbat, păcatul nu mai are putere, iar viața este condusă de Duhul Sfânt.

Valorile, prioritățile și scopurile nu mai sunt legate de cele pământești, ci sunt centrate pe asemănarea cu Hristos. Așa cum spune Scriptura: „Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El... tot așa și noi să trăim o viață nouă.” (Romani 6:4)

Dar dacă răspunsul tău este „da”, însă, privind cu sinceritate în oglinda Cuvântului, observi că nu toate lucrurile s-au făcut noi, ci ai păstrat lucruri vechi în viața ta, atunci trebuie să recunoști cu umilință că te afli într-o stare de autoînșelare.

Este ușor să spui că ești în Hristos, dar dacă viața ta nu reflectă o despărțire clară de trecut, dacă obiceiurile, atitudinile și atașamentele lumești încă îți definesc trăirea, atunci nu ești ceea ce pretinzi. Scriptura avertizează: „Fiți împlinatori ai Cuvântului, nu numai ascultători, înșelându-vă singuri.” (Iacov 1:22)

Pentru exemplificare, vom lua un caz concret de lucru vechi care nu s-a făcut nou — implicarea în treburile acestei lumi, în special în cele ce țin de politica vremii — un aspect specific multora ce cred că au avut parte de nașterea din nou.

Realitatea arată că acest atașament față de sistemele lumii persistă chiar și în viața celor care spun că sunt de mult timp pe calea credinței, trădând o lipsă de transformare autentică. A te angaja emoțional în alegeri, în dezbateri ideologice, în susținerea unui sistem sau a unei tabere arată că nu s-a renunțat cu adevărat la vechea viață și că valorile lumii încă au un loc în inimă.

Este o dovadă că inima trăiește încă sub influența firii pământești, ancorată în lucrurile vechi ale lumii, căutând soluții omenești la problemele ei, în loc să se dedice uceniciei pentru a deveni asemenea lui Hristos.

Un om născut din nou nu mai aparține acestei lumi. El nu mai luptă pentru cauze pământești, nu mai investește energie în structuri trecătoare, nu mai caută rezolvare prin mijloace omenești. El știe că cetățenia lui este în ceruri și că este doar un străin și călător pe acest pământ.

Dacă te implici în politica acestei lumi, dacă te frământă cine conduce, cine câștigă, cine pierde, atunci trăiești ca un cetățean al acestei lumi, nu al cerului. Și dacă trăiești așa, nu poți spune că toate lucrurile s-au făcut noi.

Pentru a înțelege ce înseamnă cu adevărat o viață nouă, trebuie să privim la Domnul Isus. El este modelul suprem al unei vieți separate de lume. Deși a trăit într-un context politic tensionat, sub ocupația romană, nu S-a implicat în politică, în reforme sociale sau în ideologii lumești. Nu a căutat să schimbe sistemul, ci să mântuiască sufletele. A spus limpede: „Împărăția Mea nu este din lumea aceasta.”

Nu L-a preocupat cine conducea Roma sau Iudeea, ci mântuirea omului. Iar dacă El a trăit astfel, și ucenicul trebuie să trăiască la fel. „Cine zice că rămâne în El trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.” 1 Ioan 2:6 Aceasta nu este o sugestie, ci o chemare sfântă.

A fi ucenicul Lui înseamnă a-I urma exemplul în toate. Dacă El a fost separat de lume, și noi trebuie să fim. Dacă El nu S-a implicat în politica lumii, nici noi nu avem voie să o facem. A trăi altfel înseamnă a ne înșela singuri, chiar dacă rostim cuvinte evlavioase.

Imaginează-ți că ești în drum spre o destinație importantă, cum ar fi Germania, și în călătoria ta tranzitezi o țară străină — să zicem Ungaria. Nu te oprești să votezi acolo, nici nu te implici în politica lor internă. Nu îți faci planuri de viitor în acea țară, pentru că știi că ești doar în trecere. Ai o destinație clară, iar timpul petrecut acolo este scurt și fără rădăcini.

Nu te comporti ca un localnic, ci ca un străin și călător care știe că nu aparține aceluiași loc. Așa este și viața creștinului pe pământ: nu este cetățean al acestei lumi, ci doar un străin și călător în drum spre cer. A te opri din drum pentru a te încurca în problemele politice ale acestei lumi înseamnă a uita cine ești și unde mergi.

Este o deviere subtilă, dar periculoasă, de la chemarea cerească. Și totuși, mulți care spun că sunt născuți din nou se opresc. Se implică. Se frământă. Se luptă pentru cauze politice, pentru ideologii, pentru dreptate omenească. Dar în acest angajament față de lume, ei calcă porunci clare ale Scripturii. Nu este vorba doar de o alegere personală, ci de o neascultare conștientă.

Cuvântul lui Dumnezeu spune limpede: „Dacă, deci, ați înviat împreună cu Hristos, să umblați după lucrurile de sus.” (Coloseni 3:1-2). Dar când mintea este plină de știri, de analize politice, de frământări sociale, nu mai rămâne loc pentru lucrurile de sus. Porunca este clară, iar încălcarea ei nu poate fi justificată prin intenții bune sau motivații aparent nobile.

Cel neprihănit are o atitudine clară și fermă față de influențele lumii. El nu se expune voluntar la informații sau contexte care întinează sufletul. Scriptura spune: „Cel ce umblă în neprihănire... își leagă ochii ca să nu vadă răul.” (Isaia 33:15). Aceasta nu este o simplă alegere de moment, ci o disciplină a inimii.

În acest context, biserica are responsabilitatea de a veghea ca niciun credincios să nu fie lumesc care să se abată de la chemarea cerească. O biserică vie nu tolerează compromisul. Păstrarea de către membrii ei a lucrurilor vechi și lumești — cum ar fi implicarea în politică — este o dovadă clară că biserica permite aceste abateri. Iar prin aceasta, ea, chiar dacă îi merge numele că este vie, este moartă.

Psalmul 1 întărește această imagine a separării de lume: „Ferice de omul care nu se duce la sfatul celor răi, nu se oprește pe calea celor păcătoși și nu se așază pe scaunul celor batjocoritori.” (Psalmul 1:1). Cel neprihănit nu doar că își păzește ochii ci și pașii, și locul unde își așază inima. El nu caută sfatul lumii, nu se oprește în mijlocul ei și nu se așază confortabil în atmosfera ei. El știe că orice apropiere de gândirea lumească este o îndepărtare de gândirea lui Hristos.

Ni se spune: „Vă îndemn, ca pe niște străini și călători, să vă feriți de poftele firii...” (1 Petru 2:11). Iar implicarea în sistemele acestei lumi arată că nu trăiești ca un străin, ci ca un cetățean al pământului. Nu ca un străin și călător, ci ca un om care și-a găsit locul aici. Și dacă te-ai așezat confortabil în această lume, cum mai poți spune că ești în drum spre cer?

Toate acestea nu sunt doar semne de slăbiciune, ci dovezi clare că lucrurile vechi nu s-au dus. Că viața nouă nu a început cu adevărat. Că nașterea din nou nu este reală, ci doar o formă fără fond. Un om care se hrănește din lucrurile lumii, care se implică în politica și ideologiile lumii, care este preocupat de sistemele acestei lumi, nu trăiește cum a trăit Domnul Isus. Și dacă nu trăiește ca El, nu este ucenicul

Său, oricât de religioasă ar părea viața lui.

Adevărata naștere din nou produce o rupere clară de valorile lumii și o orientare exclusivă spre lucrurile de sus. Este o viață nouă, nu doar o viață îmbunătățită. Este o despărțire de trecut, nu o cosmetizare a lui. Este o umblare în lumină, nu o ascundere în întuneric cu haine de duminică. Și doar acolo, în această viață nouă, începe cu adevărat ucenicia. Acolo începe asemănarea cu Hristos. Acolo începe cerul.

Întrebarea 24. În urma deciziei tale de a-L urma pe Hristos, ai început viața de ucenicie având ca obiectiv central să devii asemenea Învățătorului tău?

❌ Răspuns: Nu — Explicație: Dacă nu ai început viața de ucenicie cu dorința sinceră de a deveni asemenea lui Hristos, atunci există motive serioase de a pune sub semnul întrebării autenticitatea nașterii tale din nou.

Ucenicia este procesul prin care o persoană se angajează să Îl urmeze pe Hristos în mod activ, învățând de la El, imitându-I viața și trăind în ascultare de învățăturile Sale. A fi ucenic sau **discipol** înseamnă mai mult decât a fi un simplu admirator al lui Isus — înseamnă a fi un învățăcel dedicat, care își modelează întreaga viață după exemplul Învățătorului. Discipolul:

- Îl urmează pe Hristos cu loialitate și perseverență;
- Caută să-L cunoască tot mai profund prin Cuvânt și rugăciune;
- Se lasă transformat de Duhul Sfânt în caracter și comportament;
- Își asumă chemarea de a duce învățătura lui Hristos și face alți discipoli.

Adevărata naștere din nou:

• Este marcată de o dorință arzătoare de a-L urma pe Hristos și de a deveni asemenea Lui.

• Lipsa acestei dorințe și a drumului uceniciei arată că nu ai înțeles cu adevărat chemarea Lui. Nu ești, potrivit cuvintelor Lui, vrednic să fii ucenicul Său.

Domnul Isus a spus clar în Luca 14 că „dacă cineva vine la Mine și nu-și urăște tatăl, mama, soția, copiii, frații, surorile, ba chiar și propria viață, nu poate fi ucenicul Meu”.

Ucenicia nu este opțională pentru cel născut din nou — ea este dovada clară a unei vieți regenerate.

✅ Răspuns: Da — Explicație: Dacă, în urma deciziei de a-L urma pe Hristos, te-ai smerit — adică ai devenit umil și supus poruncilor Sale — și ai pășit pe calea uceniciei cu dorința sinceră de a deveni asemenea Lui, iar zi de zi lucrezi conștient, ca un ucenic dedicat, având ca scop atingerea înălțimii staturii plinătății lui Hristos (Efeseni 4:13), aceasta este un semn al unei nașteri din nou autentice.

Ucenicia autentică înseamnă:

• Să-L urmezi pe Hristos nu doar prin acceptarea învățăturii Lui, ci și prin trăirea și păzirea poruncilor Sale, astfel încât, prin împlinirea lor, să se reflecte în

tine caracterul, atitudinea și modul Său de viață.

- Să te lași transformat continuu de Duhul Sfânt, pentru a reflecta chipul Învățătorului tău.

- Să trăiești în lepădare de sine, purtându-ți crucea zilnic.
- Să manifesti smerenie care implică supunere și ascultare, chiar și atunci când poruncile Domnului sunt dificile sau contrare firii tale.

Prin acest angajament, inima devine locul în care Dumnezeu lucrează cu adevărat, transformându-te treptat după chipul și asemănarea Sa.

Dacă răspunsul tău este „Da”, însă, privind cu sinceritate în oglinda Cuvântului, observi că ai păstrat lucruri vechi în viața ta — așa cum s-a menționat în exemplul anterior — atunci trebuie să recunoști cu umilință că aceasta nu este o viață de ucenicie autentică, ci o stare de autoînșelare.

Întrebarea 25. Când ai încheiat acest legământ, te-ai oferit de bunăvoie și trăiești ca rob al lui Hristos, așa cum a trăit El față de Tatăl Său? (Filipeni 2:7)

❌ Răspuns: Nu (greșit) — Explicație: Dacă răspunsul tău este „Nu”, aceasta arată că nu ai înțeles cu adevărat că trebuie, de bunăvoie, să te oferi ca rob al lui Hristos, trăind în ascultare deplină față de poruncile Sale.

A fi rob înseamnă, în sens general, a fi lipsit de libertate și a trăi în slujba și sub autoritatea cuiva. În context spiritual, a fi rob al lui Hristos înseamnă a te oferi de bunăvoie stăpânirii Sale, trăind în ascultare totală față de voia Lui și renunțând la propria autonomie. Este o alegere conștientă de a-L recunoaște pe Hristos ca Domn absolut al vieții tale.

Adevărata naștere din nou implică o predare totală și o viață caracterizată de supunere continuă față de Hristos, asemenea exemplului pe care El ni l-a lăsat. El „S-a dezbrăcat pe Sine Însuși și a luat chip de rob” (Filipeni 2:7), oferindu-ne un model desăvârșit de smerenie și ascultare.

Dacă nu trăiești astfel:

- Nu ai renunțat la voia ta proprie.
- Nu se poate vorbi de o naștere din nou autentică, deoarece Duhul Sfânt nu locuiește într-o inimă care nu se oferă ca rob și refuză supunerea față de Domnul.

Este vital să înțelegi că nașterea din nou nu este doar o decizie emoțională, ci o transformare profundă, care se reflectă într-o viață de ascultare față de Dumnezeu. Această schimbare interioară se manifestă printr-o predare voluntară, totală, care duce la sfințire — parte esențială a procesului prin care caracterul nostru este modelat după cel al lui Hristos.

Scriptura spune clar: „Dar acum, odată ce ați fost izbăviți de păcat și v-ați făcut robi ai lui Dumnezeu, aveți ca rod sfințirea, iar ca sfârșit: viața veșnică.” (Romani 6:22). Fără această predare ca rob, nu poate exista sfințire, iar fără sfințire, nimeni nu va vedea pe Domnul (Evrei 12:14).

✓ **Răspuns: Da — Explicație:** Dacă atunci când ai încheiat legământul cu Hristos te-ai oferit de bunăvoie și trăiești ca rob al Lui, în ascultare față de tot ce a poruncit El, atunci urmezi exemplul Lui de smerenie și supunere față de Tatăl Său (Filipeni 2:7). Aceasta înseamnă că:

- Ai renunțat la voia ta pentru a trăi în voia Lui.
- Ți trăiești viața în ascultare constantă, nu selectivă.

Pentru exemplificare, vom lua ca studiu concret învățătura Scripturii cu privire la jurământ și la neîmpotrivire. Dacă Domnul Isus a poruncit să nu juri și să nu te împotrivești celui ce ți face rău, atunci, ca unul care te-ai oferit de bunăvoie să fii rob al lui Hristos, vei aplica aceste porunci în mod literal și practic în viața ta.

Nu te vei abate nici la stânga, nici la dreapta, chiar dacă vei avea de suferit, pentru că nu te poți angaja în structuri care cer compromiterea acestor porunci. Astfel, dacă ți se va cere să te înrolezi în structuri precum armata, fie în contextul unui conflict, fie ca urmare a unei obligații legale, vei rămâne credincios poruncilor lui Hristos, refuzând să participi la violență sau să faci jurăminte, chiar cu prețul suferinței sau al pierderii unor drepturi.

Întrebarea 26. Se împlinește versetul din 1 Ioan 2:6 în viața ta? („Cine zice că rămâne în El, trebuie să trăiască și el cum a trăit Isus.”)

Trăirea Domnului Isus pe pământ a fost modelul desăvârșit al unei vieți înrădăcinate în voia Tatălui. Scriptura ne arată cum a trăit El:

- **S-a lepădat de Sine** (Filipeni 2:6-7) – A renunțat la slava cerească și a venit în lume nu pentru a-și face voia Sa, ci voia Tatălui.

- **A fost smerit** – Nu a căutat onoare sau recunoaștere, ci a trăit în umilință, supus în toate Tatălui.

- **Plăcerea Lui a fost frica de Domnul** (Isaia 11:3) – A trăit cu adorare profundă și teamă sfântă față de Dumnezeu, căutând să-I fie pe plac în toate.

- **S-a făcut rob** – A luat chip de rob și a trăit în ascultare deplină, slujind cu smerenie și iubire.

✓ **Răspuns: Da — Explicație:** Dacă viața ta reflectă această trăire — lepădare de sine, smerenie, teamă de Domnul și ascultare ca rob — este un semn că rămâi în Hristos, că trăiești cum a trăit El și că Duhul Sfânt lucrează în tine.

Trăind astfel, nu doar că Îl urmăm pe Domnul Isus, ci suntem transformați treptat în chipul și caracterul Lui (2 Corinteni 3:18) — devenim blânzi, curați, iubitori, răbdători, asemenea Lui în gândire, vorbire și faptă. Această asemănare a trăirii tale cu a lui Hristos este un semn al unei nașteri din nou autentice, și dovedește că ești cu adevărat ucenicul Său.

✗ **Răspuns: Nu — Explicație:** Adevărata naștere din nou presupune o viață transformată, care urmează exemplul lui Hristos. Dacă:

- Nu te lepezi de tine însuși și trăiești doar pentru tine și familia ta,
- Nu ești dispus să te smerești,

- Nu ai o teamă sfântă de Dumnezeu și nu cauți voia Lui,
- Nu primești și nu păzești poruncile Lui, chiar și când sunt grele, ... atunci este un semn că nu ai fost născut din nou cu adevărat. Dacă nu trăiești așa cum a trăit Domnul Isus, acest lucru arată că nu ești cu adevărat în El și nu se poate vorbi despre o naștere din nou autentică.

Cine nu trăiește asemenea Domnului Isus — în lepădare de sine, cu o inimă de rob, în smerenie, în frică de Domnul și în ascultare de toate poruncile Lui — nu poate fi transformat după chipul Său. Iar fără această transformare, nu există dovada reală a rămânerii în El.

Te încurajez să te oprești, să te cercetezi și să te lepezi de tine însuși. Învăță să prețuiești frica de Domnul — acea atitudine de adorare profundă, respect și ascultare față de Dumnezeu — care a fost plăcerea Domnului Isus (Isaia 11:3).

Această frică sfântă nu înseamnă teroare, ci o inimă smerită și supusă, gata să asculte de voia Tatălui în orice împrejurare. Urmează-L pe Domnul Isus cu supunere, pentru ca Duhul Sfânt să te schimbe tot mai mult după chipul Lui.

Întrebarea 27. Este fiecare alegere, acțiune și plan al tău supus scopului de a fi ca Hristos?

 Răspuns: Da — Explicație: Un creștin născut din Tatăl ceresc trăiește cu un singur scop: să fie tot mai mult asemenea lui Hristos. Toate aspectele vieții – gândirea, vorbirea, relațiile, munca, timpul liber – sunt subordonate acestui țel sfânt: „Fiindcă pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a și rânduit mai dinainte să fie asemenea chipului Fiului Său.” (Romani 8:29) „Pentru mine a trăi este Hristos.” (Filipeni 1:21)

Nașterea din nou produce o schimbare radicală de direcție: omul nu mai trăiește pentru sine, ci pentru a se asemana cu Hristos. Această transformare interioară face ca toate deciziile, prioritățile și dorințele să fie aliniate cu scopul de a reflecta caracterul Lui în fiecare zi.

A trăi cu acest scop înseamnă să fim fascinați de felul în care a trăit Domnul Isus și să ne dorim cu ardoare să trăim și noi așa cum a trăit El. Trăirea Domnului Isus pe pământ a fost modelul desăvârșit al unei vieți înrădăcinată în voia Tatălui.

Scriptura ne arată cum a trăit El: S-a lepădat de Sine (Filipeni 2:6-7). A fost smerit (Matei 11:29). Plăcerea Lui a fost frica de Domnul (Isaia 11:3). S-a făcut rob (Filipeni 2:7). Aceste trăsături nu sunt doar idealuri de admirat, ci realități care trebuie însușite personal în relația cu Hristos. Ele nu sunt opționale, ci condiții esențiale pentru ca Duhul Sfânt să poată lucra în noi transformarea despre care vorbește 2 Corinteni 3:18. „schimbați în același chip al Lui, din slavă în slavă.”

De aceea, ele devin filtre prin care ar trebui să trecem fiecare alegere a vieții noastre: Este această decizie în duhul lepădării de sine? Sunt supus lui Hristos, așa cum a fost El Tatălui? Mă port ca un rob, așa cum S-a purtat Hristos? Îmi găsesc plăcerea în ascultare? Atitudinea mea Îl reflectă pe Hristos?

Exemplu practic: Cum ajung la îndelungă răbdare? Pentru a dobândi această virtute, putem aplica învățătura Domnului Isus cu privire la neîmpotrivire, trăind așa cum a trăit El: în lepădare de sine, smerenie, ca rob față de învățătura Lui și în frica de Domnul, sub îndemnul și călăuzirea Duhului Sfânt.

Domnul Isus ne-a învățat: „Să nu vă împotriviți celui ce vă face rău ci oricui te lovește peste obrazul drept, întoarce-i și pe celălalt.” (Matei 5:39)

Această poruncă nu este doar o sugestie morală, ci o chemare la o viață radical diferită de cea învățată de lume. Lumea spune: „Răspunde! Apără-te! Fă-ți dreptate!”, dar Hristos spune: „Nu te împotrivi.” Pentru a trăi această învățătură, trebuie să trăim așa cum a trăit El — în relație cu El, prin lucrarea Duhului Sfânt.

1. Lepădarea de sine – Renunț în mod conștient și voluntar la valorile, principiile și învățăturile lumii — acele lucruri vechi care m-au format înainte de a-L cunoaște pe Hristos. În locul acestora, aleg să primesc și să mă supun învățăturii lui Hristos — o învățătură care vine de sus, din cer, și care face parte din viața cea nouă.

Lepădarea de sine înseamnă să mă dezic intenționat de ceea ce am fost învățat de lume: să răspund cu rău, să mă apăr, să mă justific. Aleg să spun: „Doamne, nu mai vreau să trăiesc după gândirea lumii. Primesc învățătura Ta, chiar dacă e grea pentru firea mea.” Această alegere deschide inima pentru lucrarea Duhului Sfânt, care mă învață o cale nouă — calea blândității și a răbdării.

2. Smerenia – Accept că am nevoie să fiu învățat și corectat. Smerenia exprimă o inimă umilă și supusă, care nu se înalță, nu se justifică și nu pretinde drepturi. Ea mă face învățabil. Nu mă consider îndreptățit să reacționez, ci mă supun voii lui Dumnezeu. Psalmul 25 spune: „El face pe cei smeriți să umble în tot ce este drept, El învață pe cei smeriți calea Sa.” (v. 9) Smerenia mă ajută să nu mă simt ofensat, ci să văd în nedreptate o ocazie de a fi transformat după caracterul Lui, nu de a mă apăra.

3. Mă fac rob față de învățătura lui Hristos – Nu negociez cu porunca, ci mă supun ei. Nu caut scuze sau justificări. Învățătura lui Hristos devine autoritatea mea. Spun: „Doamne, dacă Tu ai spus să nu mă împotrivesc, atunci mă supun. Chiar dacă doare.” Această supunere sinceră permite Duhului Sfânt să formeze în mine o răbdare care nu este firească, ci supranaturală.

4. Frica de Domnul – Ascult de El în tot ce poruncește, indiferent de cost. Frica de Domnul nu este doar o emoție, ci o ascultare deplină. Așa a făcut Noe, care „a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu” (Geneza 6:22), chiar dacă nu înțelegea.

Așa a făcut Avraam, care a fost gata să-l jertfească pe Isaac, pentru că s-a temut de Dumnezeu mai mult decât de pierdere (Geneza 22:12). În contrast, Saul a spus: „M-am temut de popor și am ascultat glasul lui.” (1 Samuel 15:24) El a ales frica de oameni în locul fricii de Dumnezeu — și a pierdut totul. Frica de Domnul mă ține pe calea ascultării, chiar când ceilalți nu înțeleg sau mă judecă.

✗ Răspuns: Nu (greșit) — Explicație: A trăi fără ca toate lucrurile să fie subordonate scopului de a deveni asemenea lui Hristos înseamnă:

- A avea o viață împărțită între lume și Dumnezeu, oscilând între două împărății care nu pot coexista în inima celui născut din nou.

- A păstra domenii „neatinse” de voia lui Hristos — fie în gândire, fie în comportament — refuzând să-I predai controlul deplin asupra vieții tale.

- A continua să-ți îndrepti mintea spre lucrurile de pe pământ, în loc să cauți cele de sus, unde este Hristos (Coloseni 3:2), ceea ce trădează o inimă care nu a fost pe deplin transformată.

- A trăi fără o direcție clară, ceea ce contrazice lucrarea Duhului Sfânt, care îl călăuzește pe cel născut din nou spre asemănarea cu Hristos.

O astfel de viață arată că nu s-a produs o schimbare reală a priorităților. Duhul Sfânt îl călăuzește zilnic pe cel credincios spre asemănarea cu Hristos, iar lipsa acestei direcții este un semn că viața nouă nu a început cu adevărat.

Chemare la ucenicie - drumul spre asemănarea cu Hristos

Nașterea din nou este începutul vieții spirituale și poarta de intrare în Împărăția lui Dumnezeu. Este cel mai important moment din viața unui om — clipa în care toate lucrurile devin noi. Așa cum spune Scriptura: „Dacă este cineva în Hristos, este o făptură nouă. Cele vechi s-au dus: iată că toate lucrurile s-au făcut noi.” (2 Corinteni 5:17-18)

Prin nașterea din nou, omul este restaurat în relația cu Dumnezeu și primește o nouă identitate: aceea de discipol—ucenic al Domnului Isus Hristos. Dar această identitate nu este un punct final, ci un nou început — începutul unui proces de transformare care are ca scop final asemănarea cu Hristos în caracter, în gândire și în trăire.

Am fost creați după chipul lui Dumnezeu, înzestrați cu suflet și duh, cu darul gândirii, al raționării, al credinței și al alegerii. Aceste daruri nu sunt doar privilegii, ci și responsabilități. Dumnezeu ni le-a oferit pentru a le folosi activ în procesul de maturizare spirituală.

Suntem chemați să colaborăm cu Hristos în formarea caracterului nostru. El ne oferă harul, iar prin Duhul Sfânt ne dă îndemnare și călăuzire, însă nu va face în locul nostru ceea ce ține de responsabilitatea noastră personală.

Dumnezeu nu forțează voința omului și nu înlocuiește alegerea liberă cu intervenția Sa suverană. Ascultarea, disciplina și dorința sinceră de a fi transformați reprezintă partea noastră în acest proces al sfințirii.

Așadar, ucenicia nu este un proces pasiv, ci o călătorie activă, în care harul lui Dumnezeu lucrează împreună cu voința omului născut din nou. Este o viață trăită în ascultare, așa cum a trăit Domnul Isus, cu scopul de a deveni asemenea

Lui în caracter și în faptă.

În această broșură au fost prezentate câteva situații concrete, menite să ajute cititorul să conștientizeze starea spirituală în care se află. Există însă multe alte astfel de situații, pe care încurajăm cititorul să le analizeze în mod asemănător, pentru a discerne dacă nașterea din nou este cu adevărat autentică.

Viața nouă în Hristos presupune o evaluare constantă a fiecărui aspect al vieții noastre în lumina Cuvântului lui Dumnezeu. Este o practică esențială a ucenicului să se întrebe sincer: „Domnul Isus ar face așa ceva?” Dacă răspunsul este nu, atunci nici ucenicul, care este chemat să trăiască asemenea Învățătorului său, nu poate continua în acea direcție. Această atitudine este o expresie autentică a vieții din Împărăția lui Dumnezeu, unde toate lucrurile devin noi și sunt supuse domniei lui Hristos.

Un îndemn personal

Dumnezeu te cheamă să te înscrii în școala uceniciei Sale. Nu amâna acest pas. Răspunde chemării Lui cu credință și hotărâre. Roagă-L pe Domnul să-ți dăruiască o biserică vie, care trăiește ca Trup al lui Hristos, și un părinte duhovnicesc care să te hrănească spiritual, să te corecteze cu dragoste și să te încurajeze să crești. Doar într-un astfel de context vei putea crește „la statura de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos” (Efeseni 4:13).

Dacă nu există o biserică vie în apropierea ta și ai nevoie de sprijin sau îndrumare, suntem disponibili să te ajutăm — ne poți contacta pentru a primi ajutorul necesar ca să începi o viață cu adevărat nouă în Hristos.

Alte materiale pentru trezire spirituală:

ROSTUL VIEȚII

NAȘTEREA DIN NOU

HAINA DE NUNTA

BISERICA - TRUPUL LUI HRISTOS

TRANSFORMAȚI DUPĂ CHIPUL LUI HRISTOS

Le poți comanda și le vei primi gratuit!

Ascultă predici audio trezire spirituală pe: www.cuvantcurat.ro

Înscrie-te și participă la studiul Scripturii, pe teme:

Nașterea din nou; Roada Duhului; Viața nouă din Împărăție; Biserica - Trupul lui Hristos;

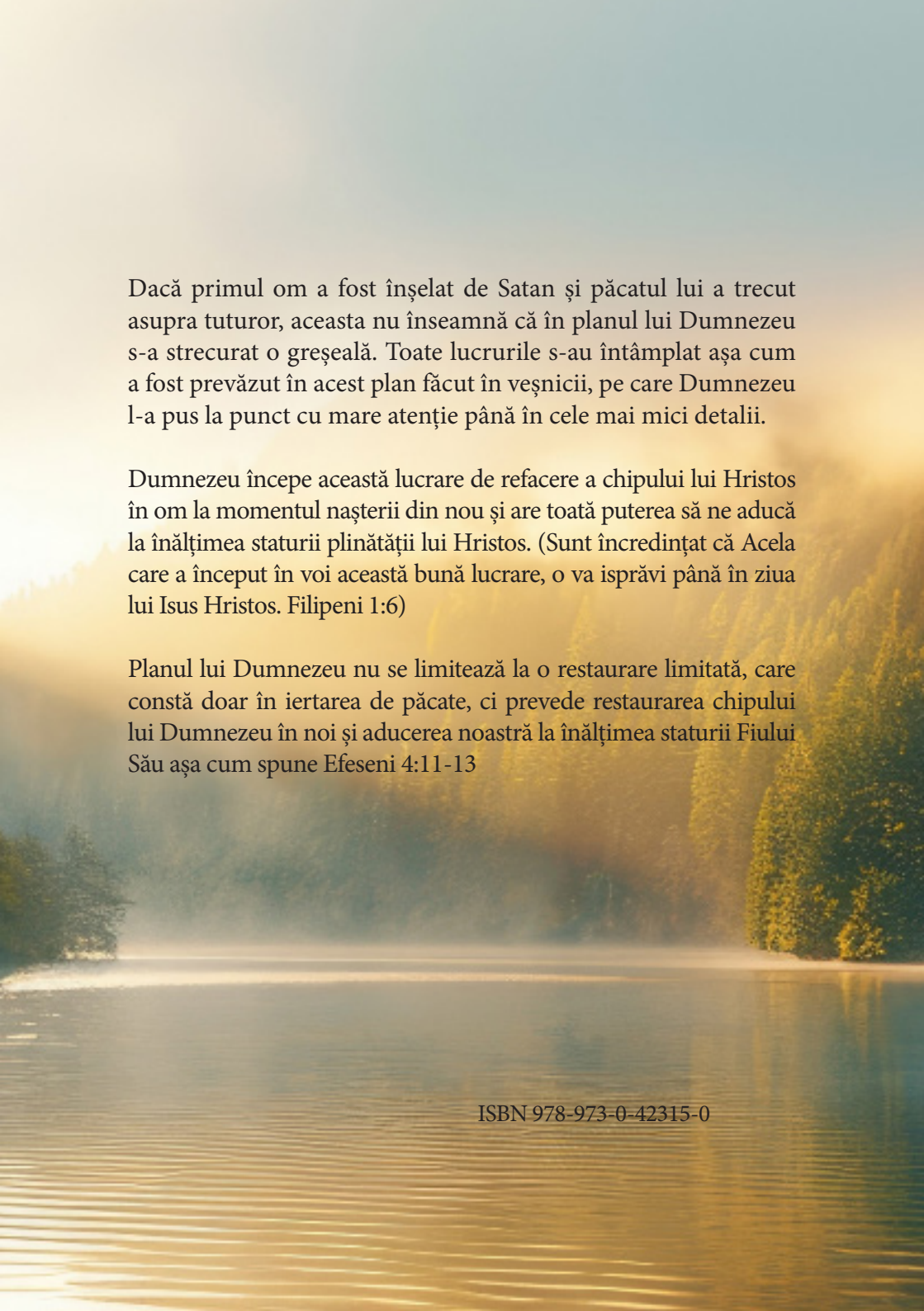
Acest chestionar se distribuie gratuit.

Dacă crezi că acest chestionar poate aduce o trezire, te rugăm participă și tu în lucrarea de distribuire.

Ne poți contacta la:

tel. 0744.57.47.11

sau prin e-mail: contact@cuvantcurat.ro

Dacă primul om a fost înșelat de Satan și păcatul lui a trecut asupra tuturor, aceasta nu înseamnă că în planul lui Dumnezeu s-a strecurat o greșeală. Toate lucrurile s-au întâmplat așa cum a fost prevăzut în acest plan făcut în veșnicii, pe care Dumnezeu l-a pus la punct cu mare atenție până în cele mai mici detalii.

Dumnezeu începe această lucrare de refacere a chipului lui Hristos în om la momentul nașterii din nou și are toată puterea să ne aducă la înălțimea staturii plinătății lui Hristos. (Sunt încredințat că Acela care a început în voi această bună lucrare, o va isprăvi până în ziua lui Isus Hristos. Filipeni 1:6)

Planul lui Dumnezeu nu se limitează la o restaurare limitată, care constă doar în iertarea de păcate, ci prevede restaurarea chipului lui Dumnezeu în noi și aducerea noastră la înălțimea staturii Fiului Său așa cum spune Efeseni 4:11-13